

MINISTERIE VAN LANDBOUW, VEETEELT EN VISSERIJ

Letitia Vriesdelaan - POB 1807 - Tel.: 477698 - Fax.: 470301

Paramaribo - Suriname

VISSERIJ MANAGEMENT PLAN VOOR SURINAME 2014 – 2018

Onderdirectoraat Visserij

27 juni 2013

INHOUDSOPGAVE

Blz

Voorwoord	3
1. Doelstellingen van het visserijbeleid.....	4
2. Beschrijving van de Surinaamse visserij	7
3. Juridisch kader.....	11
3.1 Institutioneel kader	11
3.2 Wettelijk kader	12
4. Algemeen beleid.....	16
4.1 Vangstregistratie	16
4.2 Vergunningenbeleid	16
4.3 Registratie van vissersvaartuigen en vergunningverlening.....	18
4.4 Aanlandingsplicht	19
4.5 Visserijzones & beschermde gebieden.....	20
4.6 VMS verplichting	21
4.7 Turtle excluder device (TED)	22
5. Beleidsmaatregelen per visserijcategorie	22
5.1 Grote pelagische Lijnvisserij (o.a. Tonijnen).....	22
5.2 Lijnvisserij (Snapper en makreel)	25
5.3. Bodemtrawlvisserij grote zee garnalen.....	27
5.4 Seabob Bodemtrawlvisserij.....	31
5.5 Bodemtrawlvisserij (demersale vissoorten).....	35
5.6 Drijfnetvisserij SK (Bang Bang Kandratiki).....	37
5.7 Njawarie visserij SK (schutbank).....	40
5.8 Drijfnetvisserij Bangamary SKB	42
5.9 Drijfnetvisserij BV	44
5.10 Fuikvisserij BV.....	44
5.11 Lijnvisserij BV.....	46
6. Besluitvorming en participatie	47
6.1 Raad van Overleg voor de Zeevisserij.....	47
6.2 Visserij organisaties	47
7. Monitoring, Controle en Surveillance (MCS).....	48
8. Visserijonderzoek	50
9. Regionale samenwerking	51
10. Planperiode en evaluatie.....	53
11. Overzicht beleidsmaatregelen	54
12. Literatuur.....	58

DEFINITIES EN AFKORTINGEN

Bijvangst	Alle vangst van soorten anders dan de doelsoorten
BRD	Bycatch Reduction Device
BV	Binnenvaart
CPUE	Catch Per Unit Effort (vangst per eenheid visinspanning)
CRFM	Caribbean Regional Fisheries Mechanism
Discards	Alle vis (maats en ondermaats) die weer overboord wordt gezet
GEF	Global Environmental Facility
HCR	Harvest Control Rule
LME	Large Marine Ecosystem
LVV	Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij
MAS	Maritieme Autoriteit Suriname
NGO	Niet Gouvernemente Organisaatie
REBYC	Reduction of Environmental Impact from Tropical Shrimp Trawling, through the Introduction of Bycatch Reduction Technologies and Change of Management
SK	Surinaamse Kustvaart
SKB	Surinaamse Kustvaart Bangamary
TED	Turtle Excluder Device
VMS	Vessel Monitoring System
WECAFC	Western Central Atlantic Fisheries Commission
WWF	World Wildlife Fund

Foto 1. Bang-bang en Kandratiki op de markt van Nickerie.

Voorwoord

Voor u ligt het visserij management plan voor Suriname 2014-2018. Dit plan is opgesteld met steun van het ACP Fish II project “Versterking van het visserijbeheer in ACP Landen” dat is gefinancierd door het negende Europese Ontwikkelingsfonds. Het is tot stand gekomen in nauw overleg met de visserijsector. Voorafgaand aan de opstelling van dit plan is tijdens consultatiebijeenkomsten gehouden in Commewijne, Boskamp, Coronie, Nickerie, Galibi en Paramaribo gesproken met vissers, managers in de visserijsector en vertegenwoordigers van NGO’s over de onderwerpen die in dit plan aan de orde komen. In een tweede ronde van consultatie is het plan in concept aan de sector voorgelegd. Tenslotte is tijdens een nationale bijeenkomst in Paramaribo het eindresultaat besproken en ter goedkeuring voorgelegd aan de aanwezigen.

Aangezien de inhoud van het plan in grote mate steunt op de inbreng van vertegenwoordigers van de visserijsector en andere betrokkenen wordt deze inbreng tijdens de consultaties ook in dit plan beschreven. Een groot aantal van de in dit plan geformuleerde beleidsmaatregelen vindt zijn basis in de ervaring van de mensen die daadwerkelijk actief zijn in de visserijpraktijk. Ondanks de beperkte informatie m.b.t. de toestand van visbestanden in Surinaamse wateren kunnen op basis van de waarnemingen van vissers en visverwerkende bedrijven wel degelijk uitspraken gedaan worden over de ontwikkeling van deze bestanden. Waar in dit plan wordt geconstateerd dat bepaalde visbestanden onder te grote druk staan zijn maatregelen geformuleerd om deze druk te verminderen. Hiermee wordt invulling gegeven aan de toepassing van het voorzorgbeginsel. Op grond van dit beginsel mag een gebrek aan hard bewijs geen reden zijn om noodzakelijke maatregelen uit te stellen.

In dit plan wordt ook aandacht besteed aan de effecten van de visserij op de natuur. Er zijn met name maatregelen geformuleerd om de hoeveelheid ongewenste bijvangsten terug te dringen. Hiermee wordt invulling gegeven aan een van de punten van de ecosysteembenadering in het visserijbeheer.

Belangrijke middelen om de visserijdruk binnen duurzame grenzen te houden zijn de limitering van het aantal vergunningen, technische maatregelen m.b.t. de vismethoden en de zonering van de visserij. Voorheen werden deze maatregelen jaarlijks opnieuw vastgesteld. Teneinde meer zekerheid te bieden aan de visserijsector worden de beleidsmaatregelen in dit plan vastgelegd voor de gehele looptijd van dit plan. Aan het eind van deze looptijd zal in 2018 een evaluatie van de geformuleerde beleidsmaatregelen plaatsvinden. Op basis van de resultaten van deze evaluatie zal daarna in overleg met de belanghebbenden een nieuw beleidsplan worden opgesteld.

De Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij,

Hendrik Setrowidjojo

1. Doelstellingen van het visserijbeleid

Algemene doelstellingen van het beleid van het Ministerie van LVV

De algemene doelstellingen van het agrarisch beleid voor Suriname zijn vastgelegd in het Ontwikkelingsplan 2012-2016 en de beleidsnota LVV 2010-2015. In deze nota's worden de volgende algemene doelstellingen van het beleid van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV) genoemd:

- het waarborgen van voedselzekerheid voor de totale Surinaamse bevolking;
- het waarborgen van voedselveiligheid in de visserijsector;
- het propageren en ontwikkelen van duurzame visserij;
- het ontwikkelen van de visserijsector tot voedselproducent en leverancier voor het Caribisch gebied;
- het vergroten van de bijdrage van de visserijsector aan de nationale economie;
- het scheppen van ruimtelijke voorwaarden voor het duurzaam ontwikkelen van de aquacultuur;
- het managen van de randvoorwaarden en risico's bij de uitvoering van het visserijbeleid.

Deze algemene doelstellingen zijn in het kader van dit managementplan verder uitgewerkt op basis van internationaal geaccepteerde principes voor een verantwoorde visserij, die door Suriname zijn onderschreven. Deze principes zijn door de Wereldvoedselorganisatie van de VN (FAO) nader omschreven in de zogenaamde ecosysteembenadering voor het visserijbeheer (Ecosystem Approach to Fisheries, (EAF)). Bovengenoemde principes van de ecosysteembenadering komen ook in vergelijkbare bewoordingen voor in de FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries (FAO, 1995). Door internationale overeenkomsten zoals de Rio Declaration (1992) en de verklaring van de World Summit for Sustainable Development in Johannesburg (2002) wordt de noodzaak tot bescherming van het mariene ecosysteem benadrukt. In de Verklaring van Johannesburg (2002) is vastgelegd dat de toepassing van de Ecosystem Approach noodzakelijk is.

Toepassing van de ecosysteembenadering (EAF) in het visserijbeleid van Suriname

De ecosysteembenadering is gericht op het zoveel mogelijk nut halen uit de levende natuurlijke hulpbronnen in zee en tegelijkertijd de gevolgen daarvan voor het milieu te minimaliseren. Het visserijbeleid moet zodanig van opzet zijn dat het duurzame gebruik van de visbestanden en hun ecosysteem zijn gegarandeerd. De ecologische duurzaamheid is een basisvoorwaarde voor een economisch en sociaal verantwoorde toekomst van de visserij. Om te kunnen bepalen hoeveel vis er geogst kan worden, hoort de natuurlijke draagkracht van de bestanden en hun leefomgeving leidend te zijn. De ecosysteembenadering pleit voor een geïntegreerd beheer van de mariene hulpbronnen ter bevordering van duurzaamheid (FAO, 2003). Een dergelijk beheer vereist dat rekening wordt gehouden met de complexiteit van de ecologische processen, tropische niveaus, geografische processen en onzekerheden (habitat, klimaat). Bovendien streeft men er door de nadruk te leggen op duurzaamheid naar een evenwicht tussen ecologische, economische en sociale doelstellingen voor huidige en toekomstige generaties.

Door de FAO (2003) worden (o.a.) de volgende principes van een op EAF gebaseerd visserijbeheer genoemd:

1. Vermijd overbevissing;
2. Zorg voor omkeerbaarheid en mogelijkheden voor herstel;
3. Minimaliseer visserij impact op ecosysteem;
4. Houdt rekening met de interactie en onderlinge afhankelijkheid tussen soorten;
5. Herstel van visserijbronnen;
6. Samenhang (afstemming) van beheersmaatregelen (b.v. transboundary stocks);
7. Toepassing van het voorzorgsbeginsel ;
8. Welzijn van mens en ecosysteem;
9. Eerlijke verdeling van de mogelijkheden (equity) ; tussen generaties, of tussen sectoren;
10. De principe van gebruiker betaalt;
11. De principe van vervuiler betaalt;
12. Sectorale en institutionele integratie;
13. Decentralisatie en participatie;
14. De integriteit van het ecosysteem moet in stand worden gehouden.

Basisprincipes van het visserijbeleid van Suriname

Voor het Surinaamse visserijbeleid zijn (mede) op basis van de principes van de ecosysteembenadering de volgende basisprincipes geformuleerd:

- Visbestanden zijn een nationaal bezit en dienen daarom beheerd te worden op een wijze dat ze ten goede komen aan alle Surinamers;
- Het beheer van de Surinaamse visbestanden zal gericht zijn op handhaving van visbestanden op een niveau dat een duurzame stabiele oogst garandeert;
- De gevolgen van de visserij voor het ecosysteem worden geminimaliseerd;
- De visserij produceert voedsel zonder verspilling van grondstoffen;
- Het beleid is mede gericht op het bereiken van draagvlak voor het beleid bij stakeholders; dit uit zich in betrokkenheid van de belangenorganisaties bij de uitvoering van het beleid;
- Het beleid houdt rekening met de sociaal economische gevolgen van zijn keuzen (werkgelegenheid);
- Toepassing van het voorzorgprincipe;
- Toepassing van de ecosysteembenadering (EAF);
- Het beleid moet eenvoudig, doeltreffend, uitvoerbaar en handhaafbaar zijn.

Foto 2. SK Open Guyana boten in de Suriname rivier.

Doelstellingen van het visserijbeleid van Suriname

De hoofddoelstelling van het visserijbeleid van Suriname is het in stand houden van de biologische rijkdommen van de zee en een duurzame en evenwichtige exploitatie van deze rijkdommen, waarbij de impact van de visserij op de mariene ecosystemen zo beperkt mogelijk moet zijn. Dit alles onder verantwoorde economische en sociale omstandigheden.

Hiervan afgeleide doelstellingen van het visserijbeleid zijn:

- De vlootcapaciteit dient in overeenstemming te zijn met een duurzaam gebruik van de visbestanden;
- Vermindering van ongewenste bijvangsten;
- Stimulering van het gebruik van de best beschikbare visserijtechnieken;
- Verbetering van de controle zodat de naleving van de regels wordt gegarandeerd;
- Vergroting van het internationale marktaandeel door in te zetten op kwaliteit, toegevoegde waarde en het realiseren van een constante aanvoer;
- Verbetering van de kwaliteit en de hoeveelheid informatie m.b.t. de visbestanden en het mariene ecosysteem en stimulering van onderzoek dat informatie en advies levert voor een betere besluitvorming;
- Vermindering van de bijvangst van beschermde diersoorten;
- Vergroting van het draagvlak van stakeholders voor het visserijbeleid.

2. Beschrijving van de Surinaamse visserij

In Suriname worden traditioneel de schutbank- en fuiknetvisserij uitgeoefend. Activiteiten die in de riviermonden en vlak bij de kust worden uitgevoerd. De industriële trawlvisserij op diepzeegarnalen kwam in de jaren vijftig van de vorige eeuw op gang. In deze visserij waren met name de bedrijven SAIL en SUJAFI actief. Eind zeventiger jaren kwam ook de uit Guyana afkomstige drijfnet visserij op gang. De instelling van de Exclusieve Economische Zone van 200 mijl in 1978¹ leidde ertoe dat de vanuit Venezuela opererende diepzee visserij op red snapper ook onder Surinaamse jurisdictie kwam te vallen. Belangrijke ontwikkelingen in de laatste vijftien jaren m.b.t. de visserijtypen en de vloot betreffen de opkomst van de seabob-visserij, de bangamary visserij, de vistrawlvisserij en de tonijnvisserij.

De Surinaamse visserij kan worden onderverdeeld in een artisanale en een industriële sector. De industriële visserij van Suriname omvat garnalen trawlvisserij, vistrawlvisserij, red snapper- en makreel handlijnvisserij en grote pelagische lijnvisserij. De artisanale- of bevolkingsvisserij bestaat uit drijfnet-, zeegnet-, fuiknet- en lijnvisserij. In de kustgebieden (en ook verder op zee) wordt de drijfnet visserij uitgeoefend door twee boottypen: de zogenaamde open en gesloten Guyana-boten (zie foto 2. en 3.). In de riviermondingen wordt de visserij uitgeoefend door korjaalachtige boten (zie foto 9.) uitgerust met fuiknetten, drijfnetten en lijnen. Met de fuiken wordt gevist op vis, seabob- en wit-bere garnalen. Specifieke vormen van visserij in de riviermonden en langs de modderbanken voor de kust betreffen de njawarie- of schutbankvisserij en de bangamary visserij. Deze beide vormen van visserij hebben gemeen dat de visserij met relatief kleine maaswijdtes wordt uitgeoefend, omdat de doelsoorten uit kleine vissoorten bestaan. In hoofdstuk 5 worden de hierboven genoemde vormen van visserij nader beschreven.

Foto 3. SK gesloten Guyana boten in de Suriname rivier.

¹ . In 2010 is de EEZ uitgebreid naar 350 zeemijl.

Jaar	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Garnalentrawlers	79	78	68	37	47	18	27	25	26	25
Seabobtrawlers	27	27	30	25	28	24	25	20	19	22
Vistrawlers	14	14	15	10	9	12	11	9	21	23
Vistrawlers (klein pelagisch)	0	0	9	0	0	1	0	11	0	0
Groot pelagisch lijnvisserij	4	5	6	10	10	10	9	9	8	16
Snapper and makreel	55	58	56	66	64	26	60	65	40	49
Totaal Industriële vloot:	179	182	184	148	158	91	132	139	114	135
Gesloten Guyana boten (inb.)	42	58	62	55	65	63	56	52	52	63
Open Guyana boten (bb-mot)	262	290	305	327	298	303	258	242	223	279
SK Bangamary	15	39	40	40	43	37	40	37	43	41
Totaal kustvloot:	319	387	407	422	406	403	354	331	318	383
Fuiknet BV Chinese seine	349	289	315	247	252	248	246	252	340	260
Lijnen BV longline	30	21	21	40	14	21	11	13	15	4
Drijfnet BV (Drifting gillnet)	90	80	100	140	153	97	124	119	65	72
Sport BV(Sport)	50	73	63	73	80	99	118	186	362	230
Spannet BV (gillnet)	11	8	5	7	7	10	8	9	14	10
Sleepnet BV (Dragnet)	3	1	2	1	1	2	2	0	0	0
Zeegnet BV (River seine)	9	4	8	8	4	8	13	12	20	15
Kieuwnet (Lagoon gillnet)	74	42	36	65	36	30	35	72	86	69
Aquarium	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Guyana (BV)	30	21	9	8	0	0	0	0	0	0
Guyana (SK)	22	22	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal rivier(mond) vloot (f	668	561	559	589	547	515	557	663	902	660
Totaal artisanale vloot	987	948	966	1011	953	918	911	994	1220	1043

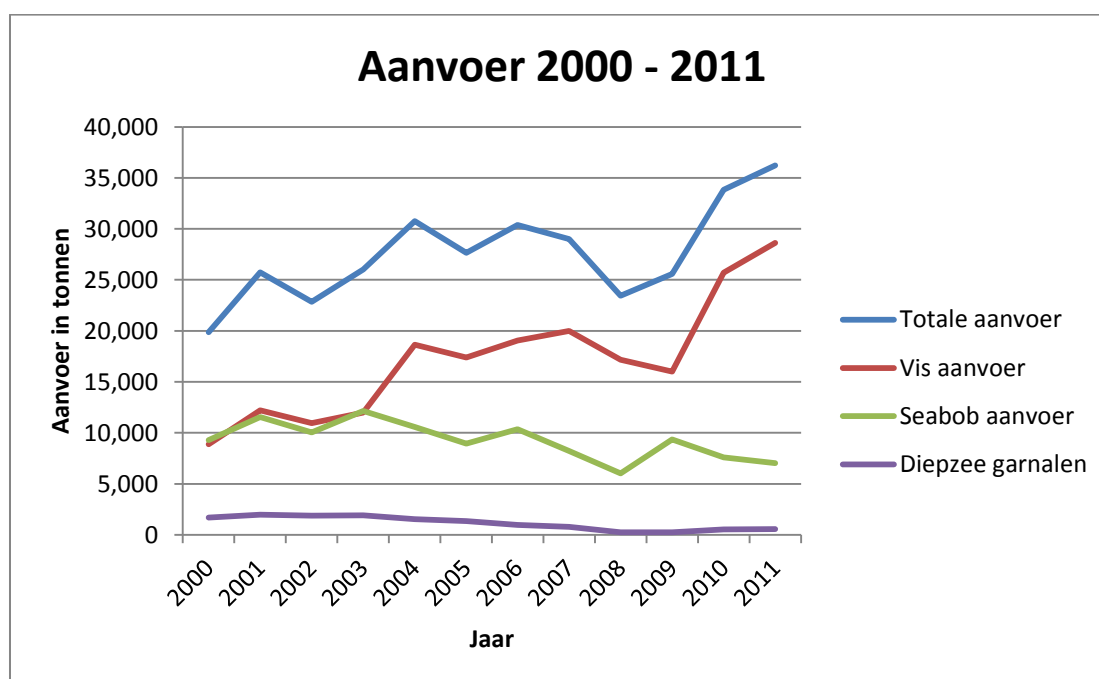
Tabel 1. Aantal uitgegeven vergunningen per categorie 2003-2012 (Bron: Onderdirectoraat Visserij)²

De totale vangst van de in Surinaamse wateren opererende vloten bedroeg in 2011 36.225 ton vis en garnalen. Daarvan was 28.622 ton vis, 7.031 ton seabob garnalen en 572 ton diepzee garnalen (zie tabel 2.). Uit de aanvoergegevens over de jaren 2000-2011 (zie figuur 1.) blijkt dat de vangst van diepzee-garnalen sterk is teruggelopen. De vangst van seabobgarnalen is de afgelopen jaren licht afgenomen en de vangst van vis is met name in de jaren 2010 en 2011 aanzienlijk hoger dan de jaren ervoor. Van de visaanvoer was in 2011 ongeveer 6400 ton afkomstig van de vistrawlervloot. De overige visaanvoer was afkomstig van de drijfnetvisserij met de Guyana boten, de tonijnvisserij en de snapper visserij. Grofweg kan gesteld worden dat de artisanale vloot ongeveer 60 tot 70 % van de visaanvoer voor zijn rekening neemt. De vangsten (aanlandingen) in de vistrawlvisserij nemen de afgelopen jaren toe doordat voor verschillende vissoorten (grunts) die vroeger werden teruggegooid (discards) nieuwe afzetkanalen zijn ontwikkeld. De ontwikkelingen in de verschillende vormen van visserij worden in hoofdstuk 5 uitgebreid beschreven.

² De categorieën vistrawlers en vistrawlers klein pelagisch zijn met ingang van 2011 samengevoegd.

Jaar	Diepzee garnalen	Seabob	Vis	Totaal
2000	1.697	9.300	8.871	19.868
2001	1.976	11.560	12.202	25.738
2002	1.873	10.026	10.937	22.836
2003	1.900	12.130	12.000	26.030
2004	1.530	10.567	18.647	30.744
2005	1.335	8.927	17.395	27.657
2006	982	10.340	19.062	30.384
2007	780	8.233	20.000	29.013
2008	247	6.023	17.179	23.449
2009	240	9.335	16.000	25.575
2010	525	7.600	25.717	33.842
2011	572	7.031	28.622	36.225

Tabel 2. Garnalen en vis³ aanvoer 2000 – 2011 (in tonnen).

Figuur 1. De aanvoer van vis en garnalen uit Surinaamse wateren 2000-2011.

De artisanale vloot landt de vis aan bij verschillende aanlandingsplaatsen, waaronder de visserijcentra die van overheidswege zijn opgezet en aangewezen als aanlandingsplaats. Belangrijke aanlandingsplaatsen zijn te vinden in de Suriname rivier (Paramaribo, en Commewijne), De Nickerie-rivier (Nickerie), de Coppename rivier (Boskamp) en de Marowijne rivier (Galibi). Er bestaat geen veilingsysteem voor het verhandelen van aangelande vis. De vangst wordt door de vissers verkocht aan opkopers (tussenhandelaren) of direct aan de verwerkingsbedrijven.

³ Het betreft hier zowel de visaanvoer van de trawlers als de visaanvoer van de artisanale SK vloot.

De industriële vloot is voor een aanzienlijk deel in handen van verwerkingsbedrijven die hun vangst meestal t.b.v. de eigen verwerking aanlanden via de Centrale Visaanvoer Haven Suriname (CEVIHAS) of bij een eigen steiger. Alle vis en garnalen van de industriële vloot worden aangeland op aanlandingsplaatsen in de Suriname rivier in of nabij Paramaribo.

De verwerkingsindustrie bestaat uit een twaalfstal bedrijven die voornamelijk naar de EU, de VS en Jamaica exporteren. Het overgrote deel van de totale export (ongeveer 96 % in termen van volume naar de EU) betreft schoongemaakte hele vissen die diepgevroren of op ijs wordt geëxporteerd. Tonijn wordt vers (heel of in filetvorm) of bevroren (zonder kop en/of staart) geëxporteerd. Garnalen en Seabob word zowel gepeld als ongepeld diepgevroren voor export .

3. Juridisch kader

3.1 Institutioneel kader

Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV)

Krachtens het wettelijke kader (zie paragraaf 3.2) is een groot deel van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden m.b.t. het visserijbeleid, toevertrouwd aan het Ministerie van LVV. De Minister van LVV is bevoegd om (in samenspraak met de Raad van Ministers) regels vast te stellen m.b.t. de uitvoering van de visserij in de Surinaamse visserijzone. Het ministerie geeft uitvoering aan het beleid via het Onderdirectoraat Visserij, dat conform de afgeleide taken verder verdeeld is in de volgende afdelingen: vier administratieve hoofdafdelingen: personeel, secretariaat, algemene zaken en financiën. Daarnaast zijn er vier technische afdelingen: Toezicht en inspectie (eenheden voor inspectie van TED's en netten, VMS en IOO), Statistiek en Onderzoek (verantwoordelijk voor informatiesystemen inclusief vangstgegevens voor waarnemers en de visserij), Artisanale visserij en Diepzeevisserij (vergunningen, beheer enz.). Het departement heeft een aantal medewerkers (data opnemers) die enkele aanlandingsplaatsen van de artisanale sector (visserijcentra) beheren en data verzamelen. Het Onderdirectoraat voert ook het beheer over een aantal visserijcentra (Commewijne, Boskamp, Paramaribo), die als centrale aanlandingsplaatsen dienen.

Het gebouw van het Onderdirectoraat Visserij huisvest momenteel ook de organisatie voor de controle van de viskwaliteit (VKI), die de bevoegde autoriteit voor het uitreiken van gezondheidscertificaten is. Deze organisatie staat ook onder auspiciën van het Ministerie, maar behoort niet tot het Onderdirectoraat.

Ministerie van Defensie

De belangrijkste verantwoordelijkheid voor toezicht op de visserij op zee ligt bij de Marine. Deze verantwoordelijkheid wordt voorzien in de grondwet van Suriname. De hoofdbasis van de Marine bevindt zich in La Resource, net buiten Paramaribo, maar de Marine heeft ook kleine basissen in het westen en oosten van het land. De belangrijkste verantwoordelijkheden in verband met de handhaving van de visserij betreffen het controleren of schepen over een visvergunning beschikken, of ze in de correcte visserijzones vissen. De Marinecommandant is lid van de Raad van Overleg voor de Zeevisserij.

Ministerie van Justitie en Politie

Ook door de Mariene Politie van het Ministerie van Justitie en Politie wordt patrouille uitgevoerd in Surinaamse wateren.

Maritieme Autoriteit Suriname (MAS)

De Maritieme Autoriteit Suriname, die opgericht werd onder de verordening van de Maritieme Autoriteit (Maritime Authority Act) in 2002, is onder andere verantwoordelijk voor de registratie van vissersboten onder de vlag van Suriname. De Maritieme Autoriteit is opgericht als een rechtspersoon krachtens artikel 3 in het kader van de privatisering van overheidsdiensten. De MAS is verantwoordelijk voor veilig en efficiënt maritiem verkeer van en naar Suriname in overeenstemming met internationale conventies die bekrachtigd werden door Suriname en de supervisie en controle van maritieme navigatie in overeenstemming met de wetten van Suriname.

3.2 Wettelijk kader

Voor een goed begrip wordt kort ingegaan op de relevante wet- en regelgeving met betrekking tot de Surinaamse visserij.

Zeevisserijwet (Wet van 31 december 1980 houdende regelen op het gebied van de zeevisserij, S.B. 1980 no. 144, , laatst gewijzigd in S.B. 2001 nr. 120⁴)

Het doel van de Zeevisserijwet is om de visserijzone van Suriname een éénvormig regiem in te stellen. Onder de visserijzone wordt in deze wet verstaan de territoriale wateren van de Republiek Suriname en de daaraan grenzende exclusieve economische zone (EEZ). De territoriale zee behoort tot het grondgebied van Suriname, terwijl Suriname in de EEZ slechts soevereine rechten gerelateerd aan bepaalde nader omschreven activiteiten uitoefent. Eén van deze activiteiten betreft de zeevisserij. Bij wet van 14 april 1978 heeft Suriname een EEZ ingesteld en in deze wet is vastgelegd dat het voor een ieder, Surinamer of vreemdeling, verboden is om zonder een geldige vergunning in de visserijzone visserijactiviteiten te ontplooiën. In de Zeevisserijwet van 1980 zijn de bevoegdheden en eisen m.b.t. de registratie van vissersvaartuigen en de vergunningverlening voor de zeevisserij vastgelegd.

In hoofdstuk II van de wet wordt bepaald dat door de Havenmeester een centraal visserijregister wordt bijgehouden. Het register bestaat uit de delen A, B en C. In deel A worden Surinaamse vissersvaartuigen geregistreerd die in (deel) eigendom zijn bij Surinamers , in deel B worden vissersvaartuigen geregistreerd waarvan de reder in Suriname gevestigd is en in deel C worden buitenlandse vissersvaartuigen geregistreerd die in Suriname zijn toegelaten. Deze systematiek leidt ertoe dat aan bijvoorbeeld een vaartuig dat deel A is geregistreerd een SA registratienummer wordt toegekend (zie foto 4.).

Voor de SB en SC categorie geldt dat de reder er zorg voor draagt dat de vangst in overwegende mate in Suriname wordt verwerkt (Artikel 3 en 4). Voor de SA categorie geldt dat het vaartuig regelmatig in Suriname havent of zal havenen (Artikel 2.). In artikel 5 wordt bepaald dat vaartuigen die niet vallen in de SB of SC categorie worden aangemerkt als “vreemd vissersvaartuig”. Artikel 23 bepaalt dat aan een vreemd vissersvaartuig slechts een vergunning kan worden verleend indien er tussen Suriname en de Staat van registratie een internationale overeenkomst van kracht is.

⁴ In 2001 zijn alleen de naam van de wet en de maximale hoogtes van op te leggen boetes gewijzigd.

Foto 4. Een garnalenvaartuig met een SA nummer.

Hoofdstuk III behandelt de toekenning van vergunningen aan de hierboven genoemde SA, SB en SC vaartuigen.

Artikel 24 lid 1 bepaalt dat voor vaartuigen beneden een bepaalde minimummaat (die dicht onder de kust vissen) bij Staatsbesluit afwijkende bepalingen kunnen worden vastgesteld. In lid 2 van dit artikel wordt bepaald dat bij Staatsbesluit ook nadere regels gesteld kunnen worden voor de visserij met de in lid 1 bedoelde vaartuigen. In de praktijk betreft dit de SK vloot. De SK vloot omvat de open en gesloten Guyana boten en de BV vloot betreft de kleinere vaartuigen waarmee in rivieren en riviermonden wordt gevist.

De algemene bevoegdheid om de visserij te reguleren is neergelegd in artikel 25. Bij Staatsbesluit kunnen regels worden gesteld betreffende:

- een vangstverbod voor bepaalde soorten;
- de visserij gedurende bepaalde perioden;
- een vangstverbod voor bepaalde gebieden;
- een verbod op het gebruik van bepaalde vismethoden;
- een verbod op het vangen van vis beneden een bepaalde minimummaat;
- een maximaal te vangen hoeveelheid.

Hoofdstuk VI behandelt de oprichting van een Raad van Overleg voor de Zeevisserij. De Raad heeft als taak om de Minister gevraagd en ongevraagd van advies te dienen met betrekking tot de zeevisserij. In paragraaf 6.1 wordt hierop nader ingegaan.

Visstandsbeschermingswet (G.B. 1961 no. 44 zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 66)

De Visstandsbeschermingswet was in het verleden van toepassing op zowel de visserij in de binnenwateren als op de zeevisserij. Met de inwerkingtreding van de Zeevisserijwet is deze wet uitsluitend van toepassing geworden op de binnenwateren van Suriname. In de Visstandsbeschermingswet zijn naast het verplicht stellen van een vergunning tevens geregeld de te betalen vergunningsrechten, alsmede een aantal verboden conform deze wet.

Exclusieve Economische Zone (EEZ)

Suriname heeft bij Wet van 14 april 1978 houdende uitbreiding van de Territoriale zee van de Republiek Suriname en de instelling van de daaraan grenzende zone, haar territoriale wateren uitgebreid tot 12 zeemijlen en de soevereine rechten geclaimd in de territoriale wateren en de daaraan grenzende exclusieve economische zone (EEZ) tot 200 zeemijlen. (In 2010 is de grens van de Surinaamse EEZ uitgebreid naar 350 zeemijl.)

Als zodanig oefent Suriname sinds 11 juni 1978 in de economische zone soevereine rechten terzake de exploratie, de exploitatie, de instandhouding en het beheer van de natuurlijke rijkdommen, zowel levende als niet levende op de zee bedding en in de ondergrond en de daarboven gelegen wateren. In de Wet van 14 april 1978 (S.R.S. no. 26) is vastgelegd dat het voor een ieder, Surinamer of vreemdeling, verboden is om zonder een geldige vergunning in de visserijzone visserijactiviteiten te ontplooiën.

Concept Visserijwet

In de afgelopen jaren is gewerkt aan de opstelling van een nieuwe visserijwet die de bestaande wetten zou vervangen. Hoewel de wet in concept ver gevorderd is kan de formele vaststelling nog geruime tijd op zich laten wachten. Dit betekent niet dat met de uitvoering van het in dit plan beschreven beleid gewacht moet worden op vaststelling van de nieuwe visserijwet. Zoals hierboven beschreven zijn de bevoegdheden met betrekking tot de regulering van de zeevisserij in de

bestaande Zeevisserijwet duidelijk vastgelegd. In artikel 25 van de Zeevisserijwet is aangegeven dat bij Staatsbesluit regels m.b.t. de vangsthoeveelheden, minimummaten en vangstgebieden kunnen worden vastgesteld. In artikel 17 is vastgelegd dat de Minister, de Raad (van Overleg voor de Zeevisserij) gehoord bevoegd is om aan te geven hoeveel vergunningen maximaal worden uitgegeven. In artikel 17 lid 2 is vastgelegd dat de Minister, de Raad gehoord, de algemene voorwaarden openbaar maakt waarop de vergunning zal worden verleend. Deze algemene voorwaarden zijn onder meer de toegestane vangmiddelen en vangmethoden, de maaswijdten, de seizoenen alsmede de gebieden waarin gevestigd mag worden, de minimummaten van de te vangen vis, de maxima van de te vangen hoeveelheden vis, en de wijze van rapporteren van de visvangsten. Op basis van deze bevoegdheden kunnen alle in dit managementplan beschreven beleidsmaatregelen door de Minister worden uitgevoerd.

Internationale overeenkomsten en verdragen

Naast bovengenoemde wetten, zijn er een aantal internationale verdragen en overeenkomsten van kracht waaraan Suriname zich gebonden heeft. Daarnaast zijn er ook een aantal andere belangrijke declaraties die hoewel niet formeel bindend wel het noemen waard zijn.

- United Nations Convention on Law of the Sea (UNCLOS), 1982;
- Convention on Biological Diversity (CBD) www.biodiv.org;
- Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora 1973 (CITES);
- Ramsar Convention (The Convention on Wetlands of International Importance, especially as Waterfowl Habitat). 1971 www.ramsar.org;
- United Nations Conference on Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks 1995;
- Cartagena Protocol on Biosafety to the convention on Biological Diversity, 2000;
- United Nations Fish Stocks Agreement 2001;
- Rio Declaration on Environment and Development (Agenda 21) www.unep.org;
- International Convention for the Prevention of Pollution from Ships (MARPOL) www.imo.org;
- Caribbean Environment Program (CEP) www.cep.unep.org;
- FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries, 1995;
- The Reykjavik declaration on responsible Fisheries in the Marine Ecosystem 2001.

Viskeuringswet (S.B. 2000 nr.107)

De Viskeuringswet 2000 regelt de productie, handel, import en export van visproducten in Suriname (inclusief aquacultuur) en dekt de voedselketen van de vangst en de productie tot de export en verkoop. Volgens de verordening moet ieder type visproduct geïnspecteerd worden voor het verkocht wordt. De Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij is de verantwoordelijke autoriteit volgens de verordening, hoewel in sommige gevallen de Minister van Volksgezondheid geraadpleegd moet worden. Inspectie en controle worden uitgevoerd door kwaliteitsbeheerders en visserij-inspecteurs. Het onderzoek van inbreuken wordt uitgevoerd door speciale verantwoordelijken, aangesteld door de minister. Volgens de wet moet een Viskeuringsinstituut opgericht worden (wat inmiddels het geval is). Het VKI is een wettelijke entiteit die verantwoordelijk is voor de kwaliteitscontrole van vis en visserijproducten. In geval van niet naleving van de bepalingen van de wet is het instituut bevoegd om specifieke executiemaatregelen op te leggen. Het Viskeuringsbesluit (SB 2002 nr. 9 en de Algemene Kwaliteitsbeschikking (SB 2002 No 10.) implementeren enkele bepalingen van de Viskeuringswet.

VMS beschikking d.d. 30 januari 2008 no. 581 (S.B. 2008 no. 45)

In de VMS Beschikking is bepaald dat iedere vergunninghouder, van een daarvoor volgens de vergunningsvoorwaarden in aanmerking komend vaartuig, verplicht is tot de installatie van een

volgsysteem op basis van het Argos satelliet navigatienetwerk systeem op het desbetreffende vissersvaartuig. (zie verder paragraaf 4.6).

4. Algemeen beleid

4.1 Vangstregistratie

Voor alle vissersvaartuigen geldt dat alle vangsten op een door het Onderdirectoraat Visserij aangewezen aanlandingsplaats binnen Suriname aangeleverd dienen te worden. Voor het wijzigen van de aanlandingsplaats moet tijdig toestemming zijn verkregen van het Onderdirectoraat Visserij. De aanlandingsdata moeten op een door het Onderdirectoraat Visserij opgemaakte logboekformulier ingevuld worden. De gegevens moeten na elke aanlanding in elektronische vorm opgestuurd worden naar het Onderdirectoraat Visserij.

Voor de artisanale vloot geldt dat dat bij iedere aanlanding de vangst middels de overlegging van een aanvoerbon aan de data collectors van het Onderdirectoraat Visserij op de aanlandingsplaats moet worden opgegeven. De data collectors vullen op hun beurt een formulier in met de vangsten per vaartuig per aanlanding. Deze formulieren worden door de data collectors bij de afdeling Statistiek en Onderzoek afgegeven.

Door medewerkers van de afdeling statistiek worden de aanvoerdata van zowel de industriële vloot als de artisanale vloot ingevoerd in spreadsheets. In de spreadsheets worden de vangsten per vaartuig of per visserijcategorie getotaliseerd.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultatie is naar voren gekomen dat de vangstregistratie van de industriële vloot naar behoren functioneert. Met name het systeem met de vangstcertificaten dat is ingevoerd ten behoeve van de export naar de Europese Unie garandeert dat alle vangsten tot op het vaartuig dat de vis heeft aangevoerd traceerbaar zijn. Ten aanzien van de registratie van de aanlandingen van de SK vloot is opgemerkt dat de aanlandingen van verschillende vaartuigen soms samen worden geregistreerd. Doordat het systeem hier niet volledig sluitend is, wordt de controle op de aanlandingsverplichting van deze vaartuigen bemoeilijkt. Voorgesteld werd om voor alle aanlandingen dus ook voor vis die niet naar de EU wordt geëxporteerd het systeem van vangstcertificaten verplicht te stellen of voor de SK vloot een logboekverplichting in te stellen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor de aanvoer van vis door de SK vloot zal met ingang van 2015 een verplichting tot het invullen van een logboekformulier in de vergunningsvoorwaarden worden opgenomen.

4.2 Vergunningenbeleid

Zowel in de binnenwateren van Suriname als in de visserijzone is het verboden te vissen, tenzij hiervoor een vergunning kan worden overlegd. Een uitzondering geldt voor de visserij met de hengel of met een handlijn. Daarnaast werd lange tijd voor inheemse vissers het beleid gehanteerd dat zij geen visvergunning nodig hebben, aangezien het vissen voor deze groep beschouwd wordt als een manier om in hun traditionele levensonderhoud te voorzien. Dit laatste heeft tot gevolg gehad dat bijvoorbeeld de vissers in de inheemse vissersgemeenschap Langaman- en Christiaankondre (Galibi) nog niet over een visvergunning beschikken. Inmiddels is er echter door het Onderdirectoraat Visserij besloten dat ook deze vissers vergunning zouden moeten aanvragen.

Het aantal vergunningen dat wordt uitgegeven wordt jaarlijks vastgelegd in de Beschikking van de Minister van LVV “houdende vaststelling van het aantal vergunningen, vergunningsvoorwaarden en de hoogte van de vergunningsrechten”.

Jaar	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Garnalentrailers	100	100	100	70	65	65	31	31	31	34
Seabobtrailers	30	30	30	29	30	30	25	20	20	22
Vistrawlers	15	15	15	15	15	15	15	15	25	23
Vistrawlers klein pelagisch	0	0	10	10	10	10	10	10	0	0
Groot pelagisch lijnvisserij	0	15	15	18	10	10	10	30	30	60
Snapper and makreel	100	150	150	150	150	150	100	100	100	100
Totaal Industriële vloot:	245	310	320	292	280	280	191	206	206	239
SK drijfnet en schutbank	325	350	350	340	345	345	304	300	300	300
SK Bangamary		40	40	35	40	40	40	30	20	20
Totaal kustvloot:	325	390	390	375	385	385	344	330	320	320

Tabel 3. Aantal uit te geven vergunningen volgens Beschikking (Bron: Onderdirectoraat Visserij).

Wordt tabel 3. vergeleken met het aantal vergunningen dat daadwerkelijk is uitgegeven (Tabel 1.) dan kan geconcludeerd worden dat het aantal uitgegeven vergunningen in het algemeen lager heeft gelegen dan het in de Beschikking genoemde aantal voor een gegeven jaar. Echter wat betreft de SK vloot is sprake van enig verschil. Zowel het aantal vergunningen dat is uitgegeven voor de categorie ‘SK drijfnet’ als voor de categorie ‘SK Bangamary’ is in een aantal jaren hoger geweest dan het vooraf vastgesteld maximum aantal vergunningen.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties zijn door de deelnemers een aantal punten van zorg naar voren gebracht. Zorgen werden met name geuit m.b.t. het aantal ‘SK drijfnet’ vergunningen, de omvang van de bijvangst in de bangamary- en njawarievissers en de onzekerheid met betrekking tot de totale omvang van de vistrailvloot. Vrij algemeen waren de aanwezige vissers en managers van oordeel dat de SK vloot te groot was en dat de bangamary en njawarievissers eigenlijk geen bestaansrecht hadden vanwege hun schade aan het visbestand. Ten aanzien van de vistrailvloot werd naar voren gebracht dat deze zeker niet verder zou mogen groeien gelet op de vangstontwikkelingen in deze visserij. Hierbij werd tevens aangegeven dat het voor het doen van investeringen van belang is om meer zekerheid te hebben over de vergunning uitgifte.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het maximum aantal vergunningen voor alle visserij categorieën worden in de Beschikking 2014 vastgesteld voor de looptijd van het Visserij Management Plan 2014-2018.

4.3 Registratie van vissersvaartuigen en vergunningverlening

Zoals beschreven in paragraaf 4.2 is de registratie van vissersvaartuigen in de Zeevisserijwet vastgelegd. Het Centraal Visserijregister wordt bijgehouden door de Havenmeester c.q. Maritieme Autoriteit Suriname (MAS). De MAS registreert een vissersvaartuig uitsluitend indien het hiertoe per brief een verzoek van het Onderdirectoraat Visserij ontvangt. Dit betekent dat de MAS geen registratienummer verleend aan een vaartuig dat geen visserijvergunning van het Onderdirectoraat zal ontvangen. Het registratienummer dient op elk vaartuig duidelijk aan weerskanten van de boeg te worden ingebeiteld of opgelast.

Aan boord van ieder vissersvaartuig dienen naast een originele visvergunning een Registratiebewijs van de MAS en een jaarlijks door de MAS afgegeven certificaat van deugdelijkheid aanwezig te zijn.

Voor SK vaartuigen geldt daarbovenop sinds 2012 dat ieder vaartuig voorzien moet zijn van een nummerplaat die op het vaartuig wordt aangebracht door het Onderdirectoraat Visserij. Op de nummerplaat is het SK nummer van het vaartuig vermeld. Door het aanbrengen van deze unieke nummerplaten wordt beoogt te voorkomen dat door verschillende vaartuigen hetzelfde SK nummer wordt gebruikt.

Consultatie en analyse

Uit de consultatie is gebleken dat er met name wat betreft de SK vloot sprake is van onregelmatigheden. Het komt voor dat verschillende vaartuigen vissen onder hetzelfde SK nummer. Daarbij wordt dan de bij het SK nummer behorende visvergunning gekopieerd.

Wat ook kan voorkomen is dat een vaartuig wordt vervangen. De formele procedure is dan dat er voor het vervangende vaartuig een nieuw registratiedocument en een nieuw SK nummer wordt afgegeven en dat de registratie van het oude vaartuig wordt doorgehaald. In de praktijk komt het echter niet voor dat verzocht wordt om doorhaling van de registratie in het visserijregister. Dit resulteert erin dat het aantal uitgegeven SK nummers groter kan worden dan het aantal uitgegeven visvergunningen en dus dat een vaartuig een SK nummer kan voeren, terwijl hiervoor geen visvergunning is verleend. Het komt ook voor dat met het SK nummer van een vaartuig dat werd vervangen opnieuw een visvergunning wordt aangevraagd.

Een aspect dat verband houdt met het systeem van vaartuig registratie is de bestaande praktijk van verhuur van vergunningen. Formeel is dit op grond van Artikel 18 lid 2 van de Zeevisserijwet verboden. In de praktijk blijkt het echter mogelijk te zijn om een vaartuig dat aan een ander toebehoort op de eigen naam te registreren bij de MAS. Om aan te tonen dat men eigenaar van het vaartuig is wordt dan op papier de eigendom van het vaartuig overgedragen. Door het Onderdirectoraat Visserij wordt dan voor het betreffende SK nummer een visvergunning afgegeven.

Naast de categorie SK worden ook vaartuigen geregistreerd met een visserijnummer voor de binnenwateren, de zogenaamde Binnenvaart of BV visserij. Met de onder BV nummer geregistreerde boten wordt doorgaans gevist in de rivieren en in de riviermonden. De vaartuigen kunnen echter met goed weer en niet te hoge zeegang ook voor de kust en enkele mijlen op de volle zee opereren. In Coronie waar de vloot is aangewezen op de zee, aangezien zich daar geen rivier bevindt, wordt door de daar aanlandende BV vloot uitsluitend bij de kust gevist. Het gevolg is dat in de BV visserij in Coronie grotere vaartuigen worden gebruikt. Dit betekent dat vaartuigen met de omvang van een SK boot worden geregistreerd onder een BV nummer. Het gevolg zou dus kunnen zijn dat de totale

omvang van de drijfnetvloot in de kustwateren toeneemt, doordat ook BV boten aan deze vloot worden toegevoegd. Voor het aantal BV vergunningen geldt tot op heden geen limiet.

Gelet op het misbruik van de bestaande regeling m.b.t. de registratie van vissersvaartuigen ligt het voor de hand om de vergunningverlening duidelijker te scheiden van de verlening van SK nummers.

Het hebben van een SK nummer betekent immers niet automatisch dat men beschikt of in aanmerking komt voor een visvergunning. In de huidige situatie lijkt dit echter wel het geval te zijn. Het voeren van een SK nummer lijkt te betekenen dat men ook over een visvergunning beschikt.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het Onderdirectoraat Visserij zal voortaan jaarlijks nummerplaten (of stickers) verstrekken met een uniek vergunning nummer. Door elk jaar de kleur van de nummerplaat of sticker te variëren kan voorkomen worden dat gevist wordt onder een vergunningnummer dat niet meer bestaat.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor de BV boten wordt een maximale lengte van 12 meter vastgesteld. Voor grotere vaartuigen dient een SK nummer aangevraagd te worden. (Hierbij zal m.b.t de aanschaf van de benodigde netten een overgangperiode van 2 jaar gelden).

4.4 Aanlandingsplicht

Voor industriële vaartuigen met een SB of een SC registratie (zie Hoofdstuk 2.) geldt op grond van artikel 3 en 4 van de Zeevisserijwet dat de reder er zorg voor dient te dragen dat de vangst in overwegende mate in Suriname wordt verwerkt. Voor Surinaamse vaartuigen met een SA registratie geldt dat deze regelmatig in Suriname dienen te havenen.

Voor zowel de industriële als de artisanale vloot wordt in de jaarlijkse vergunningsvoorwaarden Beschikking vastgelegd dat alle gevangen vis op een door het Onderdirectoraat Visserij aangewezen aanlandingsplaats binnen Suriname moet worden aangeleverd.

In de vergunningsvoorwaarden voor de artisanale vloot is daarbovenop bepaald dat de gevangen vis in Suriname bewerkt of verwerkt moet worden. Daarbij is tevens vastgelegd dat een vergunning voor een volgend jaar wordt geweigerd, indien de boot conform de verplichte vangstregistratie op jaarbasis minder dan het verplichte aantal aanlandingen heeft verricht of minder vis heeft aangevoerd dan de minimum hoeveelheid.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is naar voren gekomen dat een aanzienlijk deel van de SK vloot de vis niet in Suriname aanland, maar in Guyana. Dit wordt mede in de hand gewerkt door de verhuur van vergunningen aan in Guyana gevestigde booteigenaren. Geschat wordt dat het aantal vaartuigen dat vis in Guyana aanland ca. 100 vaartuigen bedraagt. Hierdoor lopen de Surinaamse visverwerkende bedrijven en de Surinaamse economie een aanzienlijke omzet mis.

In principe zou de bestaande aanlandingsplicht in Suriname dit probleem moeten kunnen ondervangen. Immers indien niet of onvoldoende in Suriname wordt aangeland krijgt men het jaar daarop geen vergunning meer. De praktijk blijkt echter weerbarstig. Verhuurders van vergunningen doen er alles aan om hun vergunningen te behouden. Men claimt bijvoorbeeld dat men door omstandigheden niet aan de aanlandingsplicht heeft kunnen voldoen. Ook worden aanlandingen gedaan van een beperkt deel van de vangst terwijl meer waardevolle vis in Guyana wordt aangeland of wordt aan verwerkingsbedrijven gevraagd om facturen voor nooit geleverde vis.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor alle SK boten wordt met ingang van 1 juli 2014 een VMS verplichting ingevoerd. Hierdoor kan beter gecontroleerd worden of deze vaartuigen aan de aanlandingsplicht voldoen.

4.5 Visserijzones & beschermde gebieden

Een belangrijk onderdeel van het visserijbeleid van Suriname is de instelling van visserijzones voor de verschillende vormen (categorieën) van visserij. In de wateren nabij de kust is trawlvisserij niet toegestaan. Zo geldt voor de seabob garnalenvisserij dat deze visserij in de zone van de kust tot de 10 vadem (18,3 meter) dieptelijn is verboden⁵. Voor de vistrawlvisserij en de visserij op grote zeegarnalen geldt dat deze visserij vanaf de 15 vadem (27,4 meter) dieptelijn is toegestaan. Voor de garnalenvisserij op grote diepzeegarnalen geldt een grens vanaf 45 vadem (82,3 meter) diepte. Voor de lijnvisserij op grote pelagische vissen (o.a. tonijn), geldt de 28 vadem dieptelijn als begrenzing.

Voor de artisanale visserij geldt dat de visserij met de SK vloot is toegestaan vanaf de kust tot de 9 vadem (16,5 meter) dieptelijn.

Consultatie en analyse

Door de fuikenvissers die in de mondingen van de Corantijn- en Coppenerivier vissen is naar voren gebracht dat door drijfnetvissers tot in de riviermonden wordt gevestigd en dat hun fuikopstellingen worden beschadigd door de drijfnetten. Tevens werd aangegeven dat sprake is van vangstverlies indien met drijfnetten tot vlak voor de fuiken wordt gevestigd. Ook in Galibi werd door de vissers geklaagd dat er door SK boten tot in de rivier werd gevestigd, met als gevolg dat zij met hun korte netten moeten concurreren met boten die met kilometers lange netten vissen. Soms was er volgens deze vissers domweg geen plaats om hun net uit te werpen wanneer meerdere SK boten tegelijkertijd in “hun” viswateren actief waren.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Er wordt aan de hand van coördinaten langst de kust een grenslijn vastgesteld tussen de binnenwateren en de visserijzone. De grenslijn wordt in overleg met de visserijsector vastgesteld. Voor de SK vloot zal gelden dat deze uitsluitend in de visserijzone zal mogen opereren.

Beschermde gebieden

Tijdens de validation meeting op 27 juni 2013 is door een vertegenwoordiger van Green Heritage Fund Suriname naar voren gebracht dat er in oktober 2010 in het kader van de Convention for

---

⁵ De seabob visserij mag worden uitgeoefend vanaf de 10 vadem dieptelijn tot de 15 vadem dieptelijn. In het oosten vanaf Matapica loopt de grens echter gedeeltelijk tot de 18 vadem dieptelijn.

Biodiversity afspraken zijn gemaakt om uiterlijk in het jaar 2020 wereldwijd minimaal 10 % van mariene gebieden te beschermen door middel van de instelling van Mariene Beschermde gebieden (Marine Protected Areas, MPA). Vanuit het Onderdirectoraat Visserij is daarop aangegeven dat dit onderwerp de aandacht heeft en dat hier nog verder over gesproken zal worden.

4.6 VMS verplichting

In de VMS Beschikking is bepaald dat iedere vergunninghouder, van een daarvoor volgens de vergunningsvoorwaarden in aanmerking komend vaartuig, verplicht is tot de installatie van een volgsysteem op basis van het Argos satelliet navigatiesysteem op het desbetreffende vissersvaartuig. Het VMS systeem dat is geïnstalleerd aan boord van het vissersvaartuig dient onafgebroken, permanent en automatisch de volgende gegevens door te geven:

- a) De identificatiegegevens van het betrokken vissersvaartuig;
- b) De geografische positie van het vissersvaartuig;
- c) De datum en het tijdstip waarop de positie van het vissersvaartuig is bepaald;
- d) De snelheid en de koers van het vissersvaartuig.

De VMS data worden dagelijks minimaal tweemaal gehaald van het internet en vervolgens opgeslagen. Indien er illegale visserijactiviteiten worden geconstateerd, wordt een kaart opgeslagen met daarop in beeld het betreffende vaartuig en de vaarroute. Wanneer er geconstateerd wordt dat er in verboden zones visserijactiviteiten worden ontplooid dan zal de strafbepaling van artikel 31 van de Zeevisserijwet van toepassing zijn. In dit artikel is bepaald dat hij die handelt in strijd met een door de Minister uitgevaardigd verbod gestraft kan worden met een gevangenisstraf van ten hoogste 3 jaren en een geldboete van tweehonderd miljoen gulden.

De verplichting om een werkend VMS systeem aan boord te hebben zijn nader uitgewerkt in het VMS reglement. Het VMS reglement bepaalt onder meer dat wanneer de aan boord van een vissersvaartuig geïnstalleerde satellietvolgapparatuur defect is of anderszins niet functioneert, de vergunninghouder of diens vertegenwoordiger om de vier uur, vanaf het tijdstip waarop dit feit is ontdekt, de geografische positie van het vaartuig op het tijdstip van de mededeling, per e-mail, fax, telefoon of radio, aan de VMS coördinator moet doorgeven.

Consultatie en analyse

Op dit moment is het hebben van een VMS systeem verplicht gesteld voor de seabob garnalenvloot, de grote zee garnalen vloot, de vistrawl vloot en de lijnvisserijvloot (vangst van red snapper en makreel). Ook vaartuigen die actief zijn in de lijnvisserij op grote pelagische vissen (o.a. tuna) beschikken over een VMS systeem, maar omdat deze vaartuigen onder Panamese vlag varen, worden deze VMS gegevens niet door de Surinaamse VMS controle dienst uitgelezen.

Ook voor de artisanale vloot is de VMS verplichting in de Vergunningsvoorwaarden Beschikking vastgelegd. Tot op heden is deze bepaling echter niet geïmplementeerd. Tijdens de consultaties is naar voren gebracht dat de aanlandingsverplichting door middel van een verplicht VMS systeem beter gecontroleerd zou kunnen worden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor alle in Surinaamse wateren vissende vaartuigen (inclusief Venezolaanse boten en SK vloot) wordt in de vergunning een VMS verplichting vastgelegd. Met ingang van 1 juli 2014 worden geen vergunningen verleend aan vaartuigen die niet beschikken over een werkend VMS systeem, dat uitgelezen kan worden door de Surinaamse VMS controle diens.

4.7 Turtle excluder device (TED)

Een Turtle Excluder Device (TED) is een in het net aangebracht rooster dat ervoor zorgt dat schildpadden of andere grote dieren die in het net belanden weer kunnen ontsnappen door een in het net aangebrachte netopening. Op dit moment geldt een verplichting (bij Staatsbesluit) tot het gebruik van een TED voor de trawlvisserij op seabob en grote zeegarnalen.

4.7.2 Consultatie en analyse

Voor de vistrawlvisserij is tijdens de consultatie naar voren gebracht dat het gebruik van een metalen TED bezwaarlijk is, omdat het achtereind van het net bij het halen van het net op de nettenrol wordt gedraaid. In de afgelopen jaren zijn daarom enkele experimenten uitgevoerd met een flexibele TED die wel op de nettenrol gedraaid zal kunnen worden. De experimenten waren echter tot op heden niet zodanig succesvol in de zin dat een werkbare oplossing werd gevonden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het gebruik van een TED zal met ingang van 1 januari 2017 ook verplicht gesteld worden voor de vistrawlvisserij. De sector krijgt daarmee enkele jaren de tijd om een werkbare flexibele TED te ontwikkelen.

Foto 5. Turtle Exclusion Device (TED)

5. Beleidsmaatregelen per visserijcategorie

5.1 Grote pelagische Lijnvisserij (o.a. Tonijnen)

Suriname beschikt over een visserijzone (EEZ) van 350 mijl. In deze zone bevinden zogenaamde “highly migratory species” die over grote afstanden door de oceanen migreren. Het betreft onder andere tonijnsoorten als de Geelvintonijn (*Thunnus albacares*), Witte tonijn (*Thunnus alalunga*), Mahi - mahi (*Coryphaena hippurus*), Wahoo (*Acanthocybium solandri*) alsook enkele haaiensoorten.

De visserij op tonijn, tonijnachtigen en enkele haaiensoorten in de Atlantische Oceaan wordt gereguleerd door de Internationale Commissie voor de Conservering van Atlantische Tonijn (ICCAT). Suriname heeft zich bij deze intergouvernementele visserijorganisatie aangemeld. Suriname is op 1 november 2011 in Istanbul (Turkije) toegelaten als niet-verdragsluitende samenwerkende lidstaat (Non-Contracting Cooperating Party) van de ICCAT. Tijdens de 18th Special meeting van de ICCAT in

Marokko, Agadir, van 12 – 19 november 2012 is de status van Suriname door de ICCAT Commissie opnieuw positief beoordeeld, zodat Suriname het lidmaatschap heeft kunnen behouden.

Als gevolg van de status van Suriname als samenwerkende lidstaat van ICCAT heeft Suriname het recht om vergunning te verlenen voor de visserij op tonijn en tonijnachtigen in haar wateren en Internationale wateren die binnen het verdragsgebied van ICCAT vallen. Er zijn momenteel geen onder Surinaamse vlag varende schepen die op tonijn vissen. Wel wordt door een vloot van onder Panamese vlag varende vaartuigen in Surinaamse en Internationale wateren op tonijn gevestigd.

In 2012 werd vergunning verleend aan 16 onder Panamese vlag varende vaartuigen die op grond van hun vergunning verplicht zijn om hun vangsten in Suriname aan te land. Door deze vaartuigen wordt gevestigd met horizontale beuglijnen (longlines). De vangsten worden aangeland bij de CEHIVAS N.V. steiger en verwerkt door het bedrijf Suvveb n.v. In totaal werd in 2012 4087.5 ton aangeland (zie tabel 4a.).

Soort	ton
Albacore	248.7
Wahoo	587.6
Mahi Mahi	605.1
Mix Shark	73.1
Blue Shark	181.2
Escolar	75.1
Yellow fin tuna	1943.2
Skipjack	373.5
TOTAL	4087.5

Tabel 4a. Aanlanding grote pelagische vissen bij CEVIHAS N.V. steiger in 2012. (Bron: Onderdirectoraat Visserij)

Consultatie en analyse

De tonijn vangsten binnen Surinaamse wateren worden gereguleerd door ICCAT. De vangstregistratie en de rapportage hiervan aan ICCAT is in de eerste plaats een verplichting van de vlagstaat Panama. Suriname dient echter de aanlandingen te controleren en registreren. Hierbij is het van belang dat er op wordt toegezien dat er geen beschermde soorten worden aangeland. De lijst van beschermde haaiensoorten is weergegeven in tabel 4b.

Engelse naam	Nederlandse naam	Wetenschappelijke naam
Hammerhead shark	Hamerhaai	<i>Family Sphyrnidae</i>
Oceanic Whitetip shark	Witpunthaai	<i>Carcharhinus longimanus</i>
Great White shark	Grote witte haai	<i>Carcharodon carcharias</i>
Silky shark	Zijdehaai	<i>Carcharhinus falciformis</i>
Thresher shark	Voshaai	<i>Family Alopiidae</i>
Basking shark	Reuzenhaai	<i>Cetorhinus maximus</i>

Tabel 4b. Lijst van beschermde haaiensoorten.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Bij de aanvoer van grote pelagische vissen dienen alle vissen tot op soortniveau geregistreerd te worden. De aanvoer van beschermde haaiensoorten is verboden. Van onbekende soorten dient de bemanning een foto te nemen alvorens de kop of staart van de vis wordt verwijderd.

Foto 6. Tonijn, Mahi-mahi en Wahoo tijdens de aanlanding bij de CEVIHAS N.V. steiger.

Viscategorie	Grote pelagische lijnvisserij	Lijnvisserij Red snapper	Lijnvisserij makreel
Doelsoorten	Geelvintonijn (<i>Thunnus albacares</i>) Witte tonijn (<i>Thunnus alalunga</i>) Mahi Mahi (<i>Coryphaena hippurus</i>) Wahoo (<i>Acanthocybium solandri</i>) haaien	Red snapper (<i>Lutjanus purpureus</i>) Lane snapper (<i>Lutjanus synagris</i>), Dog snapper (<i>Lutjanus jocu</i>) Vermillion snapper (<i>Rhomboplites aurorubens</i>)	King mackerel (<i>Scomberomorus cavalla</i>) Wahoo (<i>Acanthocybium solandri</i>)
Visgebied	Vanaf 28 vadem diepte	Vanaf 15 vadem diepte	Vanaf 15 vadem diepte
Maximum aantal verticale handlijnen		14	14
Maximum aantal haken	2000 op horizontale beuglijnen	2000 op horizontale beuglijnen, 20 op verticale handlijnen	2000 op horizontale beuglijnen, 20 op verticale handlijnen
Voorgeschreven haak maat	max. 5	6,7,8	3,4,5,6,7
Vaartuig monitoring	VMS	VMS	VMS
Maximaal motorvermogen	1000 pk	400 pk	400 pk
Maximale vaartuig lengte		30 meter	30 meter
Maximum toegestane opslag capaciteit		40 ton	40 ton

Tabel 5. Doelsoorten en vergunningvoorwaarden van de lijnvisserij op grote pelagische vissen, de snappervisserij en de makreelvisserij.

5.2 Lijnvisserij (Snapper en makreel)

Snappervisserij

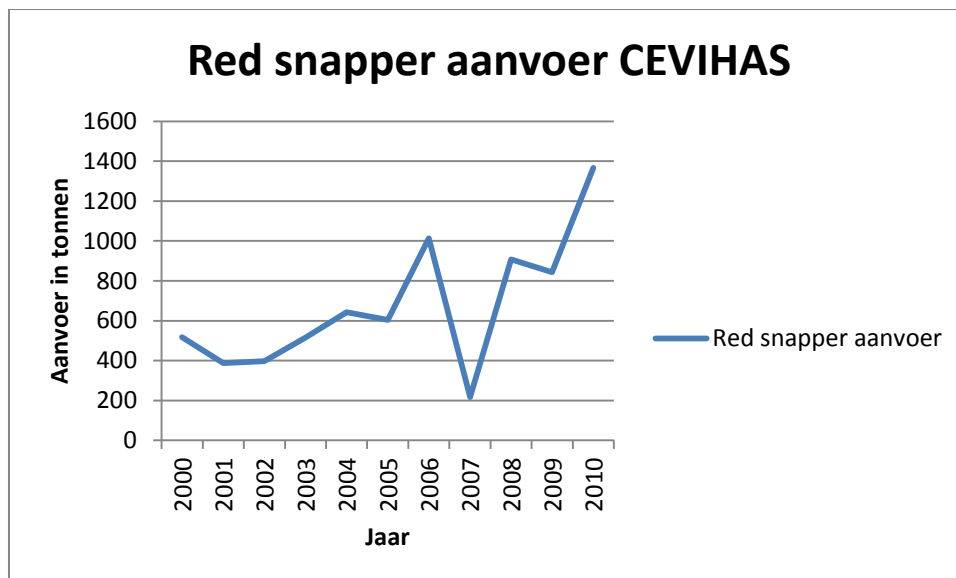
Met de instelling van een EEZ door Suriname in 1978 werden de wateren waar door Venezolaanse vaartuigen op snapper werd gevist onder de jurisdictie van de Surinaamse overheid gebracht. Teneinde deze visserij te reguleren werd in 1986 een verdrag gesloten met Venezuela. Op basis van dit verdrag kon aan de Venezolaanse boten die een contract hebben gesloten met een Surinaams verwerkingsbedrijf een visvergunning worden verleend. Het verdrag met Venezuela is op 30 juni

1990, 7 oktober 1998 en 13 februari 2007 hernieuwd. Het laatste verdrag dat is gesloten in 2007 had een looptijd van twee jaren en is inmiddels niet meer in werking.

De vis van de Venezolaanse boten wordt uitsluitend aangeland aan de CEVIHAS NV steiger. Er zijn 4 visverwerkende bedrijven door de overheid aangewezen die de aangelande vis mogen verwerken.

Door de Venezolaanse boten wordt overwegend met handlijnen op snapper gevist. Slechts enkele vaartuigen (6 in 2012) gebruiken beuglijnen (long lines). In de beginjaren werden jaarlijks aan ca. 100 Venezolaanse vaartuigen vergunning verleend. Inmiddels is dit aantal gedaald. In 2012 werd door 73 vaartuigen vis aangeland aan de Cevihas steiger.

De aanvoer van red snapper in Suriname door de Venezolaanse boten is weergegeven in figuur 2. De aanvoer fluctueerde tussen 217 ton in 2007 en 1366 ton in 2010. In 2012 bedroeg de aanvoer van red snapper 1243 ton. Voor Lane snapper (*Lutjanus synagris*) was dit 12,4 ton en voor Vermiljoen snapper (*Rhomboplites aurorubens*) 194 ton. De totale aanvoer van overige soorten was 11 ton.

Figuur 2. De aanvoer van red snapper bij Cevihas in de periode 2000-2010. (Bron: Onderdirectoraat Visserij.)

Makreelvisserij

In Surinaamse wateren wordt behalve op snappers ook met lijnen op King mackerel (*Scomberomorus cavalla*) en Wahoo (*Acanthocybium solandri*) gevist.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultatie is naar voren gekomen dat niet alle Venezolaanse boten die in Surinaamse wateren vissen zich melden en in Suriname hun vis aanlanden. Na een actie van de Marine in 2012 waarbij een vaartuig werd opgebracht is het aantal vaartuigen dat zich heeft aangemeld echter weer drastisch toegenomen. Niettemin is door het ontbreken van voldoende fysieke controle op het water waarschijnlijk sprake van een aanzienlijke illegale visserij. De gevangen vis wordt aangeland in onder meer Guyana, Martinique, Trinidad en Venezuela.

Lane snapper wordt sinds de ontwikkeling van een bodemtrawlvisserij gericht op demersale vissoorten ook door deze vistrawlers gevangen. In de beginjaren werd door deze vloot ca. 1000 ton lane snapper aangevoerd.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het verdrag met Venezuela zal worden hernieuwd.

- **BELEIDSMAATREGEL**

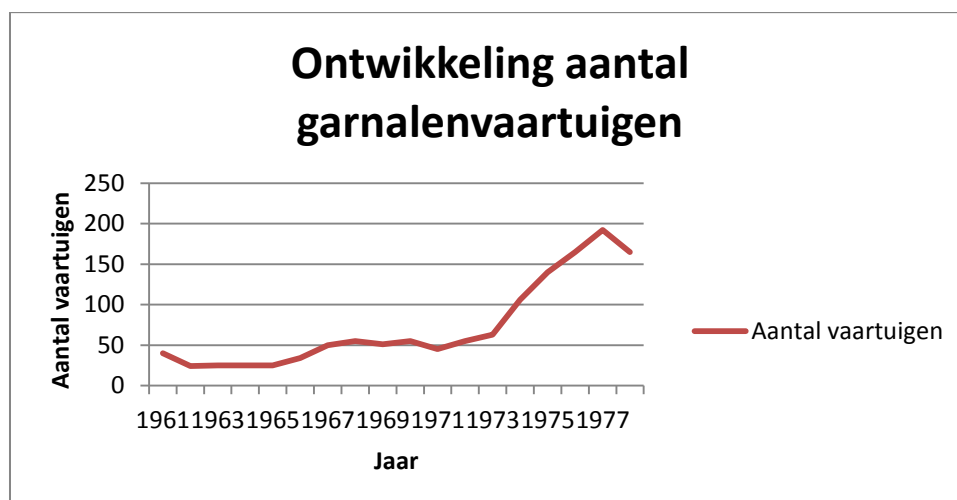
Buitenlandse (Venezolaanse) vaartuigen die betrappt worden op het zonder vergunning vissen in Surinaamse wateren worden (zoals voorgesteld door de iuu regels) op een zwarte lijst geplaatst.

5.3. Bodemtrawlvisserij grote zee garnalen

5.3.1 Korte beschrijving

In Suriname wordt onderscheid gemaakt tussen drie verschillende vormen van garnalenvisserij (zie tabel 6.) namelijk de visserij op grote diepzee garnalen, de visserij op grote zeegarnalen en de visserij op seabob garnalen. De seabob visserij wordt in paragraaf 5.4 beschreven.

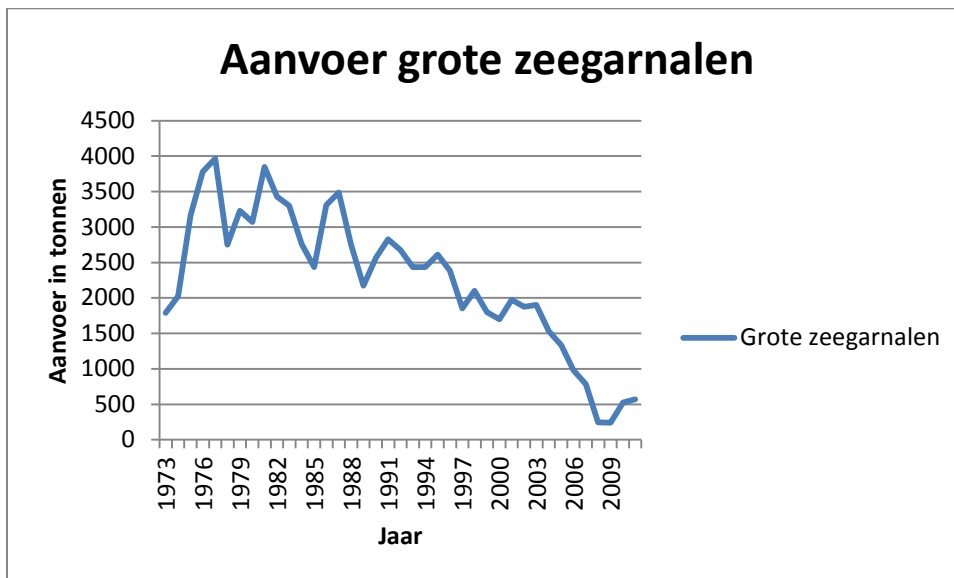
De visserij op grote diepzee garnalen is gericht op in diepwater voorkomende garnalen. De belangrijkste soorten zijn Orange shrimp (*Solenocera acuminata*) en Deep water rose shrimp (*Parapenaeus longirostris*). In tabel 4. worden nog enkele andere soorten genoemd die ook worden gevangen. Deze visserij is in Surinaamse wateren gestart in 1999 en werd beoefend door Koreaanse en Japanse vaartuigen. Omdat de vangsten sterk terugliepen en de visserij niet meer rendabel was is deze visserij door Koreaanse en Japanse vaartuigen weer beëindigd. Het maximaal aantal vergunningen dat voor deze visserij wordt verleend bedraagt volgens de Beschikking 2012 4 vergunningen.

Figuur 3. De ontwikkeling van de garnalenvloot in de jaren '60 en '70. (Bron: Onderdirectoraat Visserij)

De garnalenvisserij op grote zee garnalen is de eerste industriële zeevisserij die zich in Suriname heeft ontwikkeld. De visserij is gericht op de soorten Brown shrimp (*Penaeus subtilis*, Hopper (*Panaeus brasiliensis*), Pink shrimp (*Penaeus notialis*) en White shrimp (*Penaeus schmitti*). Na een

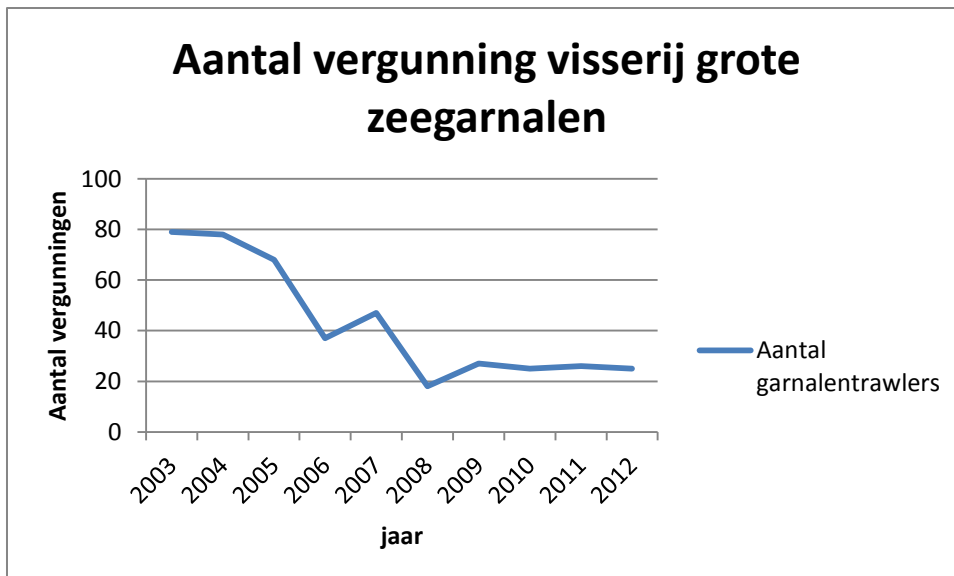
bescheiden start in de jaren zestig, ontwikkelde zich deze visserij meer en meer in de jaren zeventig en tachtig (zie figuur 3.). De omvang van de vloot en de vangsten stabiliseerden zich in de jaren tachtig en negentig. Vanaf het jaar 1996 is echter sprake geweest van een sterke teruggang. Deze teruggang was duidelijk waarneembaar in zowel de totale productiecijfers als de rendementen (in tonnen per jaar per boot). De vangst van grote zeegarnalen werd in zijn geheel aangevoerd door vaartuigen die visten voor de bedrijven SAIL en Sujafi. In figuur 4. is de aanvoer van grote zeegarnalen in de periode 1973 tot 2011 weergegeven.

Figuur 4. Aanvoer van grote zeegarnalen bij Sail en Sujafi in de jaren 1973-2011 (Bron: Onderdirectoraat Visserij).

Consultatie en analyse

Tijdens de consultatie is naar voren gekomen dat de teruggang in de aanvoer van zeegarnalen zonder twijfel veroorzaakt is door overbevissing. Met de toename van de omvang van de vloot is ook de visserijdruk gestegen boven het niveau waarbij een duurzame stabiele vangst bereikt kan worden. Het gevolg van de terugloop van de vangsten is geweest dat ook de vloot weer sterk in omvang is afgenomen (zie figuur 5.). Het aantal uitgegeven vergunningen is gedaald van 79 in 2003 naar 25 in 2012. Het bedrijf Sail is inmiddels volledig overgestapt op de vangst en verwerking van seabob garnalen. Het bedrijf Sujafi is door de teruggang in de inkomsten in zwaar weer terecht gekomen en onlangs (in maart 2013) als gevolg daarvan verkocht.

Figuur 5. Aantal vergunning voor de visserij op grote zeegarnalen 2003-2012. (Bron: Onderdirectoraat Visserij).

Tijdens de tweede Nationale Workshop over het visserijmanagement van Suriname in juni van het jaar 2000 (Charlier, 2001) is de teruggang van de garnalenvisserij uitgebreid besproken. In die jaren is de biomassa van de garnalensoorten bruine garnaal (*Penaeus subtilis*) en Hopper (*Penaeus brasiliensis*) berekend. De resultaten toonden aan dat de biomassa van beide soorten was afgenomen. De toenmalige medewerker van de Visserijdienst de heer Charlier noemde tijdens de workshop verschillende mogelijke oorzaken voor de teruggang in de bestanden van genoemde soorten: te hoge visserij-inspanning, de vangst van kleine garnalen door garnalentrailers en/of seabob trawlers, klimatologische veranderingen en de mogelijke achteruitgang van de zeebodem door jarenlange trawlvisserij.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het aantal vergunningen voor de visserij op grote zeegarnalen wordt voor de duur van dit managementplan vastgelegd op 25 vergunningen. Het aantal vergunningen voor de visserij op grote diepzee garnalen wordt vastgelegd op 4 vergunningen. Uitsluitend indien uit onderzoek (van CPUE gegevens) blijkt dat de garnalenbestanden zich hebben hersteld tot het oorspronkelijke niveau zal het aantal vergunningen weer kunnen toenemen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De garnalensector zal verschillende BRD's (met name Nordmore Grid) testen. In 2016 zal de BRD die als het meest effectief naar voren komt worden geïmplementeerd (zie ook paragraaf 5.4).

iscategorie	Garnalen Bodemtrawlvisserij grote zeegarnalen (diepzee)	Garnalen Bodemtrawlvisserij grote zeegarnalen	Garnalen Bodemtrawlvisserij seabob garnalen
Doelsoorten	Scarlet shrimp (<i>Pleisopenaeus edwardsianus</i>), Orange shrimp (<i>Solenocera acuminata</i>), Royal red shrimp (<i>Pleotiocus robustus</i>), Deep water rose shrimp (<i>Parapenaeus longirostris</i>) Bijvangst: Hopper (<i>Penaeus brasiliensis</i>), Brown shrimp (<i>Farfantepenaeus subtilis</i>)	Brown shrimp (<i>Penaeus subtilis</i>), Hopper (<i>Penaeus brasiliensis</i>), Pink shrimp (<i>Penaeus notialis</i>), White shrimp (<i>Penaeus schmitti</i>)	Seabob garnalen (<i>Xiphopenaeus kroyeri</i>)
Visgebied	Vanaf 45 vadem diepte (wordt 200 m diepte)	Vanaf 15 vadem diepte	Vanaf 10 vadem diepte tot 15/18 vadem diepte
Minimum maaswijdte	45 mm	45 mm	45 mm
Net aanpassingen	Turtle Excluder Device (TED)	Turtle Excluder Device (TED)	Turtle Excluder Device (TED) & Bycatch Reduction Device
Vaartuig monitoring	VMS	VMS	VMS
Maximaal motorvermogen	500 pk	500 pk	500 pk

Tabel 6. Doelsoorten en vergunningsvoorwaarden van de garnalenvisserij op grote diepzeegarnalen, grote garnalen en seabobgarnalen.

5.4 Seabob Bodemtrawlvissserij

De visserij op seabob garnalen (*Xiphopenaeus kroyeri*) met industriële vissersvaartuigen is in Suriname gestart in 1996. Van oudsher werden echter reeds seabob garnalen gevangen met fuiken (Chinese seine) in de riviermonden. De seabob is een kleine garnalsoort die relatief kort leeft en aangetroffen wordt in ondiepe kustwateren op bodems met een hoog slibgehalte. De seabob garnaal komt voor in het hele Caraïbisch Gebied en langs de kust van Noord en Zuid Amerika. De soort komt voor in brakwater en de levenscyclus is nauw verbonden aan de seizoenmatige aanvoer van zoetwater vanuit de rivieren. .

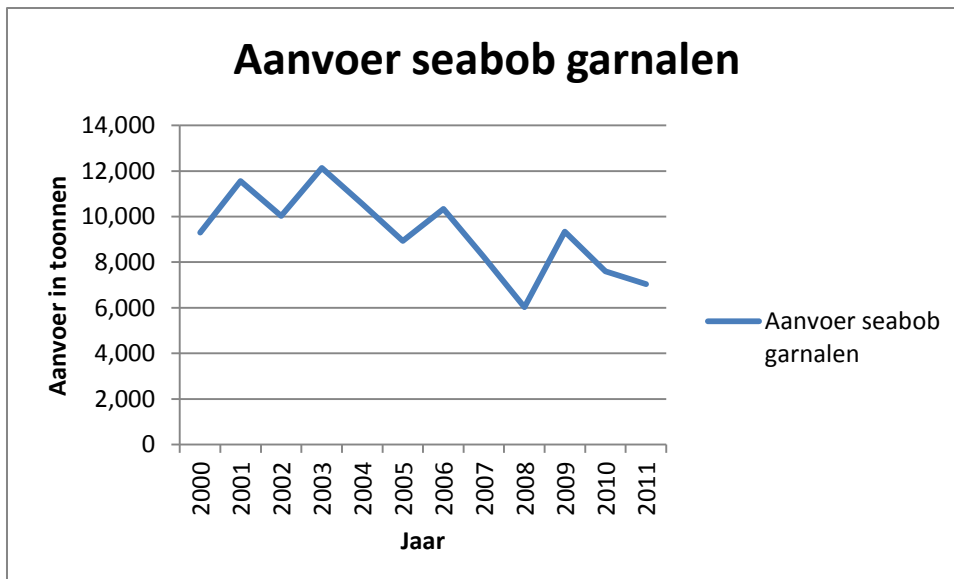
De industriële seabob vloot vist met 'twin-rig' garnalenkotters van het Florida type. De netten die gebruikt worden zijn van hetzelfde soort als dat waarmee de bruine garnaal gevangen wordt, maar in de top-off positie. De garnalen worden op ijs aangevoerd en aangeland bij een van de twee Surinaamse verwerkingsbedrijven (Sail en Heiploeg Suriname). Hier worden de garnalen gepeld, gesorteerd, en bevroren voor export naar Europa en Amerika.

De industriële visserij landt jaarlijks tussen de 6000 en 10.000 ton per jaar aan (zie figuur 6.).

Foto 7. Verwerking van garnalen bij SAIL.

Figuur 6. De aanvoer van seabob garnalen in de periode 2000-2011. (Bron: Onderdirectoraat Visserij)

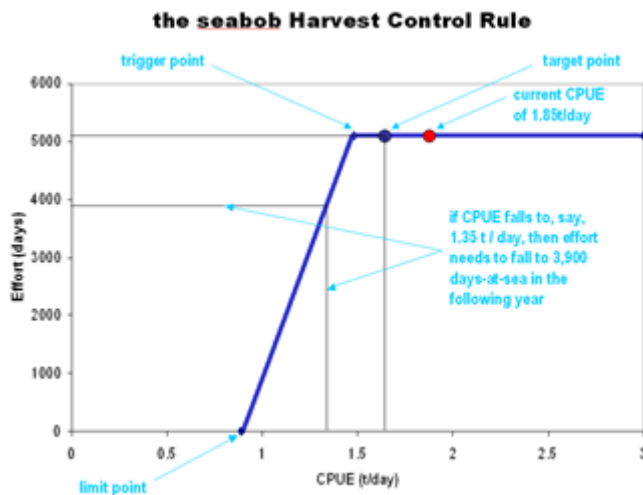
De industriële seabob visserij is het gehele jaar toegestaan tussen de 10 vadem dieptelijn en een lijn die in het westen loopt tot de 15 vadem dieptelijn en vanaf Matapica in het oosten tot de 18 vadem dieptelijn. Het aantal vergunningen dat is vastgesteld voor deze visserij bedraagt 22 vergunningen.

De visserij op seabob garnalen heeft in 2011 het keurmerk van de Marine Stewardship Council (MSC) behaald. Teneinde aan de MSC voorwaarden voor een duurzame visserij te kunnen voldoen is in 2010 voor de industriële seabob visserij een management plan opgesteld en geïmplementeerd. Tevens is door de Minister van LVV een Seabob Working Group ingesteld die onder andere toeziet op de naleving van de MSC criteria en condities. In de Seabob werkgroep hebben zitting vertegenwoordigers van de publieke als de private sector, hetgeen een transparant beleid weergeeft van het Ministerie van LVV.

Het “Visserij management plan voor Suriname, de Seabobgarnalen (*Xiphopenaeus kroyeri*) Visserij 2010 – 2015⁶” heeft een looptijd van 5 jaar en is bindend voor de industriële Seabob visserij. In dit plan is het beleid voor de industriële seabob visserij vastgelegd. Onder andere is in het plan vastgelegd dat het gebruik van een turtle excluder Device (TED) en een Bycatch Reduction Device (BRD) verplicht zijn in deze visserij. Tevens is in het plan vastgelegd dat de visserij-inspanning (effort in aantal zeedagen) zal worden teruggebracht indien er aanwijzingen zijn dat er sprake is van een teruggang van het bestand. Onder Principle 1 (Stock Status and Management) van de MSC standaard voor duurzame visserij is het namelijk vereist dat er een zogenaamde “Harvest Control Rule” (HCR) is vastgesteld waarbij de visserij-inspanning afhankelijk wordt gemaakt van het bereiken van bepaalde referentiepunten.

In het plan is daarom een HCR gedefinieerd op basis van de gemiddelde vangst per visdag (Catch per Unit of Effort (CPUE) met zowel een onder limiet (limit CPUE), een grens limiet (trigger CPUE) en een doel limiet (target CPUE). Zolang de vangsten boven de trigger CPUE blijven dan wordt het totaal aantal zeedagen vastgesteld op 5100. Dalen de vangsten onder de trigger CPUE dan wordt het aantal zeedagen teruggebracht volgens een lineaire formule (zie figuur 7.)

⁶ Laatstelijk gewijzigd oktober 2012.

Figuur 7. Schematische weergave van de harvest control rule (HCR) voor de seabobvisserij. (Bron: Seabob Visserij Management Plan.)

Aan de certificering zijn door de certificeerder Food Certification International (FCI) een aantal voorwaarden (Conditions) verbonden. De industriële seabob sector krijgt tot het einde van de certificeringstermijn in 2016 de tijd om aan deze voorwaarden te voldoen. Tijdens jaarlijkse audits wordt de voortgang m.b.t. de condities door een team van FCI gemeten. De condities die zijn vastgesteld betreffen o.a. de informatie met betrekking tot de bijvangsten in de visserij en de impact van de visserij op het bodemleven. In 2012 heeft de eerste surveillance audit plaatsgevonden en het team heeft tijdens deze audit de eerste resultaten van een promotie onderzoek getiteld "Towards sustainable management of the seabob fishery (*Xiphopenaeus kroyeri*) in the shallow coastal zone of Surinam" door de Belgische bioloog Thomas Willems in de beoordeling meegenomen. Voor verdere informatie wordt hier verwezen naar het Certificeringsrapport van FCI (Southall e.a, 2011), het Surveillance rapport (FCI, 2012) en naar het Seabob Visserij Management plan.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is naar voren gebracht dat de seabob visserij mede verantwoordelijk wordt geacht voor de teruggang van de visbestanden. Door deze sector zou veel (ondermaatse) vis gevangen worden terwijl slechts een zeer gering deel daarvan wordt aangevoerd.

De bijvangsten in de seabobvisserij zijn ook tijdens het MSC certificeringstraject kritisch aan de orde gesteld door de bij dit proces betrokken NGO's. In het FCI Certificeringsrapport (Southall e.a, 2011, blz. 19), wordt er op basis van resultaten van observer reizen gesteld dat 69 % van de vangst uit seabob bestaat, 19 % uit commerciële vissoorten en 12 % uit zogenaamde "trash fish". De belangrijkste bijgevangen soorten die worden aangeland zijn Bangamary (*Macrodon ancylodon*), Kandra tiki *Cynoscion virescens*), Silver snapper *Larimus brevicep*) and Catfish (*Bagre bagre*). De vis die weer over boord gaat bestaat voor meer dan 50 % uit ondermaatse Bangamary, Kandrati en Silver snapper.

In de MSC certificering is de impact van de bijvangsten in de seabob visserij op de betreffende visbestanden beoordeeld met de zogenaamde Risk-Based Framework (RBF). Op basis van deze methode is FCI in het Certificeringsrapport (Southall e.a, 2011), tot het oordeel gekomen dat de risico's die de seabob visserij oplevert voor de omvang van deze visbestanden aanvaardbaar zijn. Tevens werd door FCI aangevoerd dat de bijvangsten door de beperking van het aantal vergunningen

(tot 22) en de verplichte toepassing van BRD's worden gelimiteerd. Met betrekking tot dit laatste is uit experimenten gebleken dat de bijvangsten door de toepassing van BRD's afnemen met 12 tot 40 %.

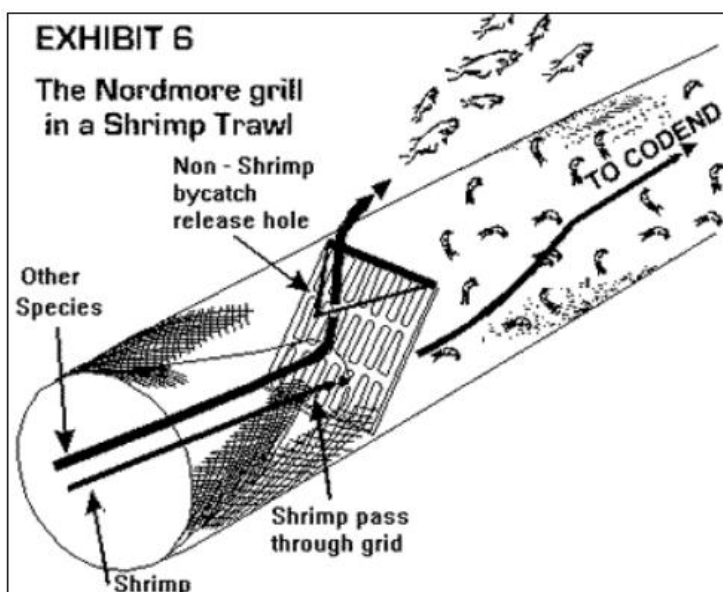
In het seabob visserij management plan wordt aangegeven dat nader onderzoek zal moeten uitwijzen of de huidige BRD (een paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 150 mm) het meest toepasselijke type is voor de visserij in de kustwateren van Suriname. De wettelijke verplichting voor de toepassing van een uit onderzoek gebleken geschiktste type BRD voor garnalentrawlers zal daaruit volgen. In dit kader kan opgemerkt worden dat uit experimenten in andere gebieden waar op garnalen wordt gevestigd is gebleken dat een zogenaamde Nordmore grid (zie figuur 8.) effectief gebruikt kan worden om ongewenste bijvangsten van vis tegen te gaan, zonder dat dit leidt tot belangrijk vangstverlies. Het gebruik van de Nordmore grid is bijvoorbeeld verplicht in de Noord Atlantische visserij op *Pandalus borealis*. De bijvangsten van vis worden hierdoor teruggebracht tot een percentage van minder dan 1 % (Hvingel & Thangstad, 2012). Het gebruik van een Nordmore grid is ook getest in de artisanale seabob visserij in Brazilië (Silva, 2012). Ook uit deze experimenten bleek dat de bijvangsten sterk teruggebracht kunnen worden. Het toepassen van een Nordmore grid heeft als bijkomend positief gevolg dat de kwaliteit van de gevangen garnalen verbetert.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het aantal vergunningen voor de visserij op seabob-garnalen wordt voor de duur van dit managementplan vastgelegd op 22 vergunningen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

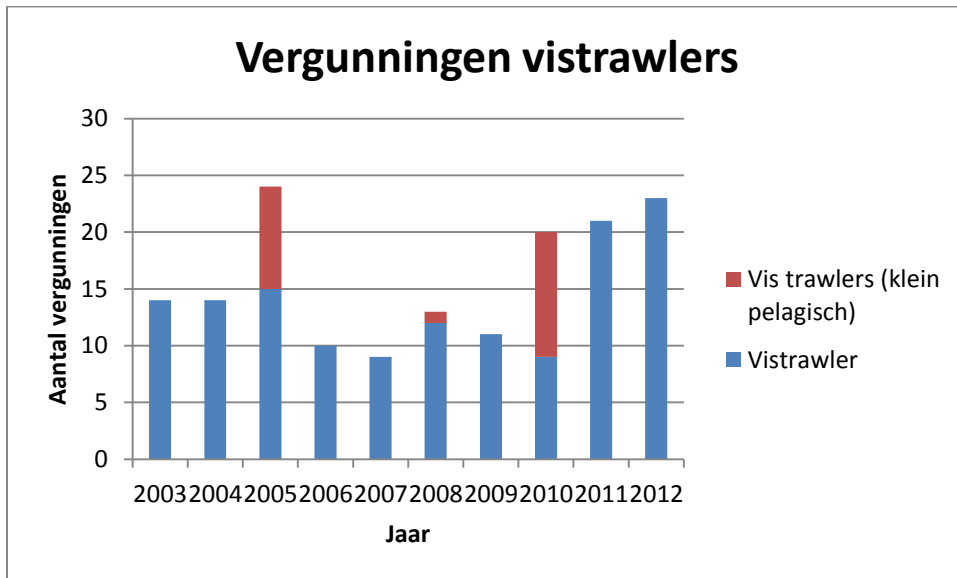
In het kader van het "Seabob Research and Development Plan" en gemonitord door de Seabob Working Group zal de industriële seabobsector verschillende BRD's (met name Nordmore Grid) testen. In 2016 zal de BRD die als het meest effectief naar voren komt worden geïmplementeerd.

Figuur 8. Schematische weergave van de werking van een Nordmore grid. (Bron: www.crimond.com/twintrawlreport.htm)

5.5 Bodemtrawlvisserij (demersale vissoorten)

De trawlvisserij gericht op demersale vissoorten is in Suriname in de jaren negentig op gang gekomen. In eerste instantie betrof het uitsluitend een aantal voormalig Nederlandse kotters. In een later stadium zijn er ook een aantal vaartuigen van een andere origine bijgekomen. De ontwikkeling van het aantal vergunningen wordt weergegeven in Figuur 9. Momenteel zijn er 23 vergunningen voor deze vorm van visserij uitgegeven.

Figuur 9. Aantal uitgegeven vergunningen voor de vistrawlvisserij 2003-2012.⁷ (Bron: Onderdirectoraat Visserij.

De vistrawlvisserij wordt uitgevoerd met de ottertrawl, een bodemtrawl net dat wordt opgehouden met scheerborden. De vaartuigen zijn ofwel sterntrawlers of outrigger trawlers waarbij vanuit de gieken wordt gevist. In tabel 7. zijn de belangrijkste doelsoorten van de visserij weergegeven. De belangrijkste doelsoorten zijn Kandra Tiki, Krokus, Poes, Black snapper, Lane snapper en croackers (grunts). Het aantal gevangen soorten is echter aanzienlijk groter. De minimum maaswijdte van de zak (cod-end) bedraagt 80 mm.

⁷ Vanaf 2011 zijn de categorieën vistrawlers en vistrawlers klein pelagisch samengevoegd (zie figuur 9.).

Foto 8. Vistrawlers gelegen aan de CEHIVAS steiger.

Viscategorie	Bodemtrawlvissersrij demersale vissen
Doelsoorten	Kandra tiki (<i>Cynoscion virescens</i>) Krokus (<i>Micropogonias furnieri</i>) Poes (<i>Arius grandicassis</i>) Barracuda (<i>Spyraeana quachancho</i>) Lane snapper (<i>Lutjanus synagris</i>) Black snapper (<i>Orthopristis ruber</i>) Riemvis (<i>Trichiurus lepturus</i>) Wit wittie (<i>Cynoscion spp</i>)
Visgebied	Vanaf 15 vadem diepte
Minimum maaswijdte	80mm
Net aanpassingen	
Vaartuig monitoring	VMS
Maximaal motorvermogen	500 pk
Maximum aantal zeedagen	200 dagen

Tabel 7. Doelsoorten en vergunningsvoorwaarden van de trawlvissersrij op demersale vissen.

Consultatie en analyse

In het begin van deze visserij waren slechts enkele vaartuigen actief en de vangsten waren navenant goed. Tijdens de consultatie in maart 2013 is naar voren gekomen dat in het begin van de jaren negentig vangsten van 1400 kg Lane snapper per dag normaal waren en dat dit toen er steeds meer vaartuigen aan de visserij gingen deelnemen sterk is teruggelopen. Op dit moment wordt er daarom nog slechts door een vaartuig gericht gevist op Lane snapper. Tijdens de consultaties is ook aangegeven dat de Black snapper in het verleden vaak werd teruggegooid maar dat er nu een markt voor ontwikkeld is (verwerking in Surimi). Ook voor andere soorten die vroeger weinig waarde hadden bestaan steeds betere afzetmogelijkheden. Dit heeft tot gevolg dat er steeds minder vangst wordt teruggegooid.

Tijdens de consultaties is naar voren gekomen dat de totale visserijdruk op de visbestanden hoog is en dat de gemiddelde vangsten lager zijn dan in het verleden. Het aantal vergunningen zou dus zeker niet meer moeten toenemen. Het totaal aantal vergunningen voor de vistrawlvissersrij is gelijk aan het aantal dat in de Beschikking van de Minister van LVV voor 2012 als maximum is gesteld.

Wat de bijvangst betreft is aangegeven dat er steeds minder vis wordt teruggezet omdat voor meer soorten een afzetmarkt is gevonden. Uit de gegevens van de observer-trips blijkt echter dat er sprake is van aanzienlijke discards van grunts, sparie en croackers.

In de vergunningsvoorwaarden wordt gesteld dat het maximale motorvermogen van de vaartuigen 500 pk bedraagt. In de praktijk ligt het werkelijke motorvermogen van een aantal vaartuigen beduidend hoger. Tijdens eerdere besprekingen is overeengekomen dat de 500 pk grens op termijn gehandhaafd dient te worden maar dat de bedrijven de tijd gegund moet worden om de te zware motoren (of vaartuigen) te vervangen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het aantal vergunningen voor de vistrawlvisserij wordt vastgelegd op maximaal 23 vergunningen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het maximale motorvermogen van 500 pk wordt met ingang van 1 januari 2019 strikt gehandhaafd. Aangezien controle op het maximale motorvermogen technisch gecompliceerd is wordt de maximale lengte voor vervangende vaartuigen vastgesteld op 32 meter.

5.6 Drijfnetvisserij SK (Bang Bang Kandratiki)

De drijfnetvisserij wordt uitgevoerd met open en gesloten Guyana boten. Open Guyana soort boten zijn ca. 14 - 16 m in lengte en ca. 2,80 m breed en worden aangedreven door buitenboordmotoren van 40 tot 50 pk. Gesloten Guyana soort boten zijn tussen de 14 - 18 m in lengte, ca. 3,80 m breed en worden aangedreven door inboard dieselmotoren van ongeveer 125 pk. Op de gesloten Guyana boten bevindt zich een stuurhut. Zowel de open als de gesloten Guyana boten beschikken over een geïsoleerde ijs annex visopslag. De capaciteit van deze ijsboxen is voor de open boten ca. 3 tot 4 ton en voor de gesloten boten ca. 6 ton.

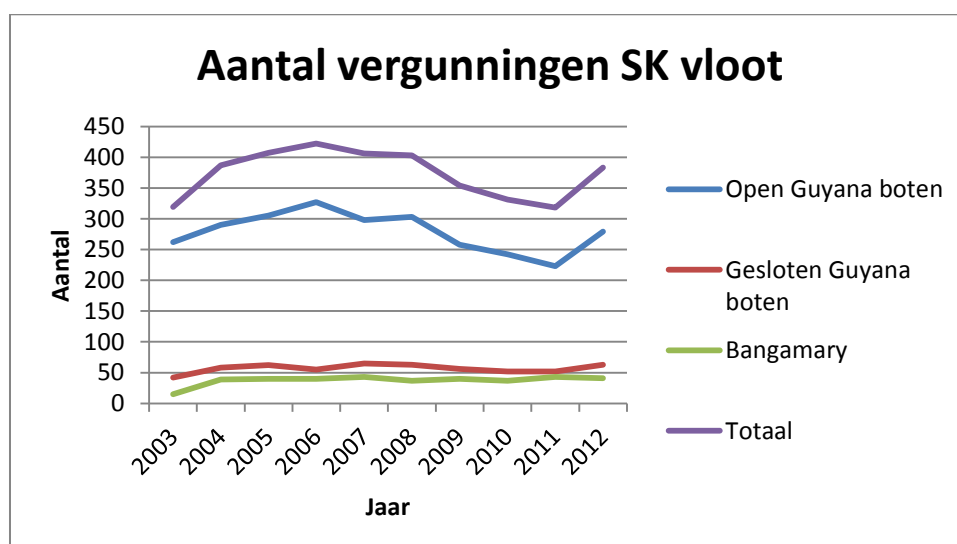
De drijfnetvisserij wordt op open zee uitgevoerd met kieuwnetten. Deze netten worden echter niet aan de bodem verankerd maar drijven mee met het getij. De netten zijn aan de onderzijde verzaaid met een loodlijn. Aan de bovenzijde worden met touwen boeien bevestigd waarbij de lengte van de touwen afhankelijk is van de waterdiepte. In dieper water reikt het net dus niet tot aan het wateroppervlak. Wordt dicht bij de kust gevist in ondieper water dan reikt het net tot aan het wateroppervlak. De open boten blijven zeven tot twaalf dagen op zee. De gesloten boten twee á drie weken.

Van oorsprong was de drijfnetvisserij vooral gericht op de vangst van Bang-bang. Omdat het hierbij ging om grote vissen werd gevist met een grote maaswijdte van 8 duim. In recente jaren zijn de Bang-bang vangsten echter teruggelopen en is de bijvangst van andere soorten als Kandratiki en Koepila belangrijker geworden. Daarom wordt nu vaak gevist met kleinere maaswijdtes. Volgens de vergunningsvoorwaarden en de Beschikking mag 30 % van het net bestaan uit netwerk met een minimummaaswijdte van 5 duim. De maximale lengte bedraagt volgens de vergunningsvoorwaarden 2000 meter.

Viscategorie	Kust en zeevisserij Drijfnetvisserij	Kust en zeevisserij Schutbank (Njawarie)	Kust en zeevisserij Bangamary
Doelsoorten	Bang-bang (<i>Cynoscion acoupa</i>) Kandra tiki (<i>Cynoscion virens</i>) Koepila (<i>Arius proops</i>) Barracuda (<i>Sphyraena guachancho</i>) Spaanse makreel (<i>Scomberomorus brasiliensis</i>) Jarabaka (<i>Arius parkeri</i>) Haaien	Botervis (<i>Nebris microps</i>) Bang bang (<i>Cynoscion acoupa</i>) Blakater (<i>Cynoscion steindachnerie</i>) Pani (<i>Sciades passani</i>) Snoek (<i>Centropomus spp</i>) Trapoen (<i>Tarpon atlanticus</i>)	Dagou tifi (<i>Macrodon ancylodon</i>) Botervis (<i>Nebris microps</i>)
Visgebied	Tussen de kust en 9 vadem diepte	Tussen de kust en 9 vadem diepte	Tussen 3 en 5 vadem diepte
Minimum maaswijdte	8 duim (200 mm) met maximaal 30 % 5 duim	2 duim (50 mm)	3 duim (77.5 mm)
Maximale net lengte	2000 m	2000 m	2000 m
Aanlandingsplicht	Minimaal 15 aanlandingen en minimaal 15 ton	Minimaal 20 aanlandingen en minimaal 20 ton	Minimaal 20 aanlandingen en minimaal 20 ton

Tabel 8. Doelsoorten en vergunningsvoorwaarden van de drijfnet-, Schutbank- en Bangamaryvisserij

Het aantal vergunningen dat in 2012 voor de SK drijfnetvisserij werd uitgegeven bedraagt 342 vergunningen. Voor de Bangamary drijfnetvisserij zijn in 2012 41 vergunningen uitgegeven.

Figuur 10. Het aantal vergunningen in de SK-vloot 2003-2012. (Bron: Onderdirectoraat Visserij.)

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is naar van verschillende kanten de zorg geuit dat er teveel SK vergunningen zijn uitgegeven en dat de visserijdruk op Bang-bang en Kandratiki te hoog is geworden. Lagere

vangsten en minder grote vissen zijn hiervan het resultaat. De SK boten vissen ook steeds vaker dicht onder de kust of zelfs in de riviermonden. Er zou een grens moeten worden ingesteld (5 vadem diepte) waarbinnen de SK boten niet mogen vissen. Aangegeven is ook dat vrijwel alle SK boten met steeds langere netten zijn gaan vissen. De netlengte van veel vaartuigen is nu veel groter dan de maximaal toegestane 2000 meter. Aangegeven is dat veel SK boten vissen met 4 of 5 km netwerk. Daarbij is ook gesteld dat men zich vaak ook niet houdt aan de bepalingen voor de minimum maaswijdte. Aangegeven werd dat veel vaartuigen vissen met veel meer 5 duim net dan is toegestaan of zelfs dat met 4 duim netten zou worden gevestigd. Door het gebrek aan controle op zee laten meer en meer vaartuigen zich weinig aan de regels gelegen liggen.

Wat betreft het vergunningenbeleid is ook naar voren gekomen dat de meeste opvarenden van Guyana boten uit Guyana afkomstig zijn. Vaak is een vaartuig eigendom van een Surinamer, maar er is ook een groot aantal Guyanezen die boten bezitten die in Surinaamse wateren vissen. Een deel van deze eigenaren hebben zelf een vergunning op hun naam, maar er is ook een groot aantal boot eigenaren dat niet over een eigen vergunning beschikt. In dergelijke gevallen wordt een vergunning gehuurd van een Surinamer die dan voor het betreffende vaartuig een visvergunning aanvraagt. Ook regelt deze Surinamer dan de registratie van het vaartuig bij de MAS en vraagt hij of zij bij de MAS een certificaat van deugdelijkheid aan. Er zijn meerdere gevallen bekend waarbij Surinamers meer dan 10 vergunningen op hun naam hebben terwijl bekend is dat deze personen geen of slechts enkele boten bezitten. Verschillende malen werd voorgesteld om het aantal vergunningen dat een persoon mag bezitten te beperken.

De verhuurconstructies hebben als neveneffect dat vergunningen verhuurd worden ten behoeve van booteigenaren die vanuit Guyana de visserij uitoefenen. Dit is met name het geval voor booteigenaren die opereren vanaf de Guyanese oever van de Corantijnrivier. De vis die gevangen wordt, wordt dan geheel of grotendeels aangeland in Guyana. Dit is in strijd met de in de vergunning opgenomen aanlandingsplicht (minimaal 15 aanlandingen en minimaal 15 ton vis), maar in de praktijk wordt hiertegen niet opgetreden. Het gevolg is echter wel dat een aanzienlijk deel van de vis die in Surinaamse wateren wordt gevangen niet in Suriname wordt aangeland.

Tijdens de consultaties is ook naar voren gebracht dat de vis- en garnalentrallers accijnsvrije diesel kunnen tanken, terwijl de Guyana boten moeten tanken bij een Benzinstation waar wel accijns moet worden betaald. Aangegeven is dat dit een concurrentievoordeel oplevert voor de trallers die vanwege hun grote ook al veel meer vis kunnen vangen.

Door de fuikenvissers die in de mondingen van de Corantijn en Coppename rivier vissen is naar voren gebracht dat de drijfnetvissers tot in de riviermonden vissen en dat hun fuikopstellingen worden beschadigd door de drijfnetten. Tevens werd aangegeven dat sprake is van vangstverlies indien met drijfnetten tot vlak voor de fuikopstellingen wordt gevestigd.

In de vergunningsvoorwaarden is vastgelegd dat de totale toegestane netlengte voor de SK drijfnetvisserij maximaal 2000 meter bedraagt. In de praktijk blijkt echter dat de de grote meerderheid van de SK vloot met langere netten vis en dat het moeilijk is om deze praktijk uit te bannen. Daarom wordt een alternatieve maatregel ingevoerd om de visserijdruk in de kustwateren te verminderen. De bepaling dat maximaal 30 % van het net kan bestaan uit 5 of 6 duim maaswijdte geldt vanaf 2014 uitsluitend buiten de 4 vadem dieptelijn. In de praktijk zal dit ertoe leiden dat de zone binnen de 4 vadem dieptelijn gemeden zal worden door een groot deel van de SK vloot. Deze

maatregel vormt daarmee mede tevens een beschermingsmaatregel voor schildpadden die met name dicht bij de kust worden gevangen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Met ingang van 1 januari 2014 is het uitsluitend toegestaan binnen de 4 vadem dieptelijn te vissen met netten met een minimummaaswijdte van 8 duim in het gehele net. Vanaf de 4 vadem dieptelijn blijft het toegestaan dat 30 % van het net bestaat uit netwerk van minimaal 5 duim. De 4 vadem dieptelijn zal aan de hand van coördinaten als VMS lijn worden vastgelegd.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Er wordt aan de hand van coördinaten een grenslijn vastgesteld tussen de binnenwateren en de visserijzone. Voor de gehele SK vloot zal gelden dat deze uitsluitend in de visserijzone zal mogen opereren en niet in de binnenwateren (riviermonden).

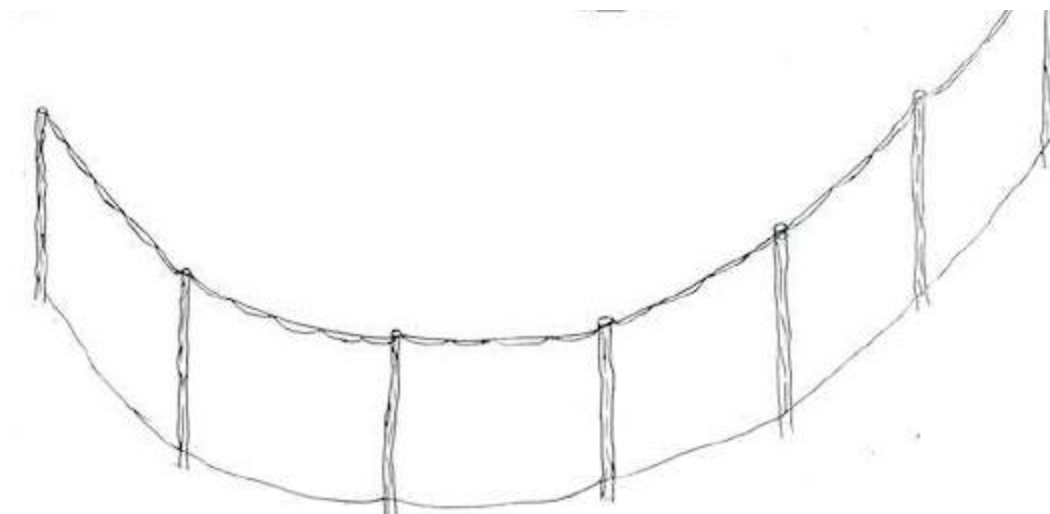
- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor alle SK boten wordt met ingang van 1 juli 2014 een VMS verplichting ingevoerd.

5.7 Njawarie visserij SK (schutbank)

Bij de schutbank-visserij worden netten met een lengte van 1.500 á 3.000 meter tijdens de vloed evenwijdig met de kustlijn uitgezet. Dit gebeurt op of nabij de laagwatergrens op een plaats die bij laagwater droogvalt. De netten worden met behulp van drijvers en in de zeebodem gestoken stokken rechtovereind gehouden. De onderzijde van de netten wordt stevig in de modderbodem vastgezet. De vissen die bij het keren van het getij in de modder achter de netten achter blijven worden dan met laagwater verzameld. De vangst bestaat onder meer uit Bang-bang, Koepila, Pani, Snoek, Dagoetifi en Botro fisie.

Voor de schutbankvisserij geldt een minimummaaswijdte van 2 duim (50 mm).

Figuur 11. Netopstelling zoals gebruikt bij de Njawarie- of schutbankvisserij.

Consultatie en analyse

Tijdens alle consultaties is naar voren gebracht dat bij de schutbankvisserij veel kleine vis wordt bijgevangen en dat deze vis niet wordt meegenomen. Deze praktijk werd aangewezen als een van de redenen voor de achteruitgang van de visbestanden. Bij de schutbankvisserij zou ook veel jonge Bang-bang, Dagoetifi en Kandratiki worden bijgevangen. Uit verslagen van consultaties uitgevoerd in 2012 in Coronie, Nickerie en Commewijne in het kader van het CMLE project komt ook naar voren dat de njawarievissers wordt beschouwd als een niet duurzame vorm van visserij, omdat veel jonge vis wordt bijgevangen die dit niet overleeft.

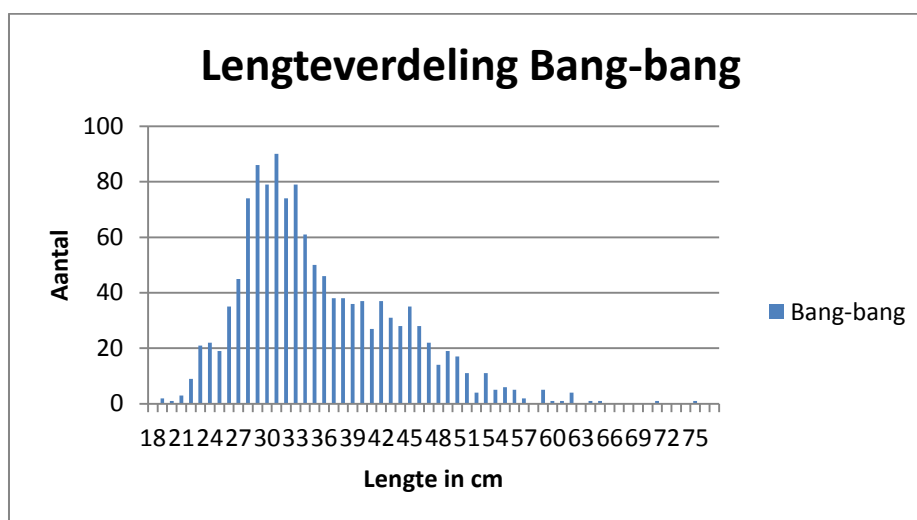
In het jaar 2002 is in samenwerking met WWF een onderzoeksproject m.b.t. de njawarie-visserij uitgevoerd. In het jaar 2001 zijn in het kader van dit project bij een proefreis twee trekken bemonsterd. In het jaar 2002 zijn in totaal 29 trekken bemonsterd. Tijdens het onderzoek is alle gevangen vis gemeten. Ook is genoteerd hoeveel vis werd weggegooid. In de figuren 12 t/m 14 is de lengteverdeling van de gevangen Bang-bang, Kandratiki en Snoek weergegeven. Uit deze lengteverdelingen kan inderdaad worden geconcludeerd dat een groot deel van de vangsten van deze soorten bestaat uit kleinere exemplaren.

- **BELEIDSMAATREGEL**

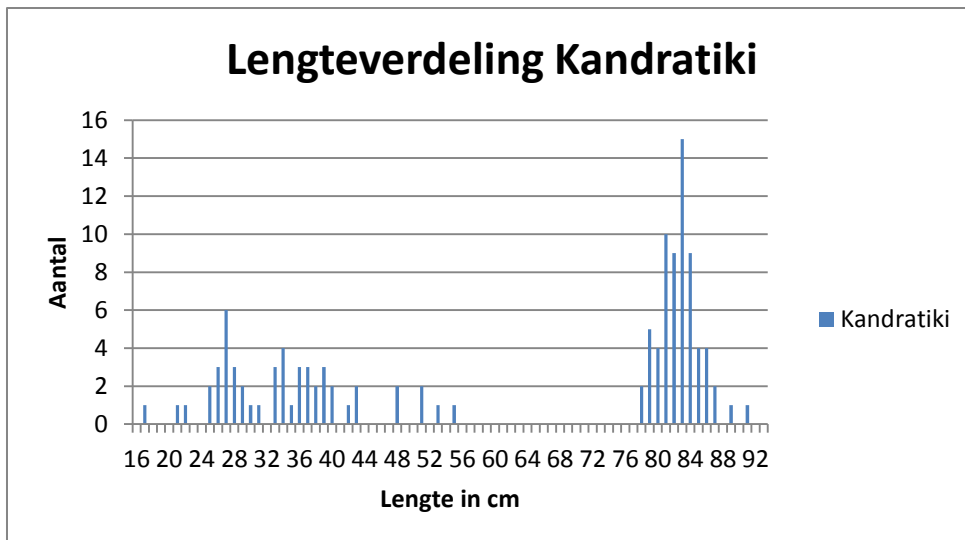
De Njawarie- of schutbankvisserij zal in de komende jaren worden teruggebracht. In 2015 zullen nog maximaal 10 vergunningen worden verleend. Na consultatie met het Visserscollectief zal besluitvorming over een (eventuele) verdere reductie plaatsvinden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

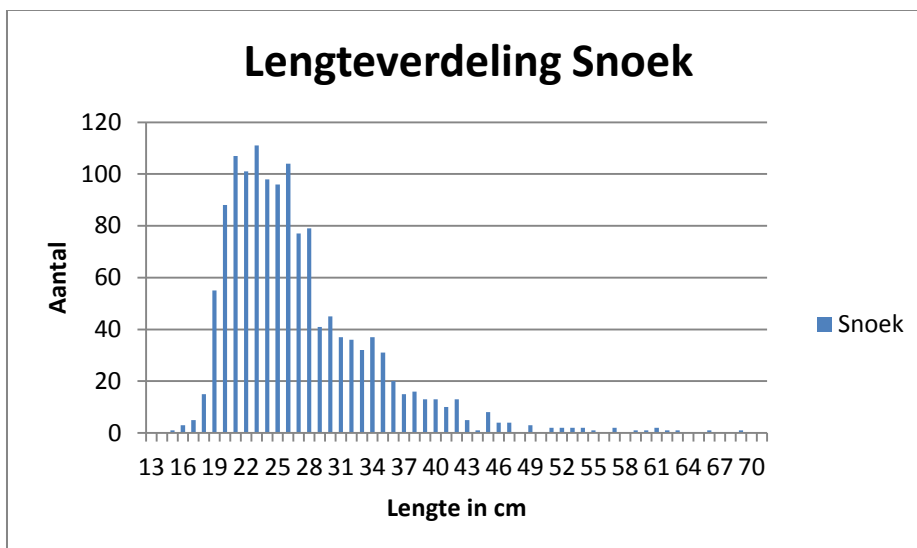
De maximale netlengte in deze visserij wordt gesteld op 2000 meter en men mag slechts 1 net gebruiken.

Figuur 12. Lengteverdeling van Bang-bang in de Njawarie visserij.

Figuur 13. Lengteverdeling van Kandratiki in de Njawarie visserij.

Figuur 14. Lengteverdeling van Snoek in de Njawarie visserij.

5.8 Drijfnetvisserij Bangamary SKB

Vanaf het jaar 2001 heeft een nieuwe vorm van drijfnetvisserij zijn intrede gedaan. In dat jaar werden 3 vergunningen voor de Bangamary visserij uitgegeven. Deze visserij is gericht op de vangst van Bangamary (Dagoe tifi) en botervis. Omdat het bij deze visserij gaat om een kleine vissoort is voor deze vorm van drijfnetvisserij een minimummaaswijdte van 3 duim toegestaan. De maximaal toegestane netlengte volgens de vergunningsvoorwaarden is momenteel 2000 meter. Gevist mag worden tussen de 3 en de 5 vadem dieptelijn (zie tabel 8.) In de Beschikking 2012 is aangegeven dat maximaal 20 vergunningen voor deze vorm van visserij zullen worden uitgegeven.

Foto 9. Vaartuigen gebruikt in de BV visserij.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is naar voren gebracht dat in de Bangamary visserij veel ondermaatse vis van andere soorten als de doelsoorten wordt bijgevangen en wordt weggegooid. Het betreft hierbij de targetvissen en gladvissen. Dit wordt veroorzaakt door de kleine maaswijdte die in deze visserij wordt gebruikt en het feit dat deze visserij dicht langs de kust plaatsvindt. Aangegeven is dat deze vorm van visserij uitgebannen zou moeten worden ter bescherming van de visbestanden.

Het aantal vergunningen dat in de afgelopen jaren is uitgegeven lag steeds rondom de 40 vergunningen. Dit is het maximale aantal zoals genoemd in de Beschikking 2009. Echter in de Beschikking 2010 werd aangegeven dat 30 vergunningen zouden worden uitgegeven en in de Beschikking 2012 staat dat 20 vergunningen zullen worden uitgegeven. Reeds eerder is dus reeds in het beleid onderkend dat de Bangamary-visserij in de huidige omvang te groot is.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De Bangamary visserij zal worden teruggebracht. In 2015 zullen nog maximaal 20 vergunningen worden verleend. Na consultatie met het Visserscollectief zal besluitvorming over een (eventuele) verdere reductie plaatsvinden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De maximale netlengte wordt teruggebracht tot 1000 meter. De vergunning zal uitsluitend verleend worden aan vaartuigen met een lengte van maximaal 12 meter.

5.9 Drijfnetvisserij BV

Met een binnenvaart (BV) vergunning mag worden gevist in krekens en rivieren, met inbegrip van de riviermonden. Omdat "monding" niet is gedefinieerd in de regelgeving wordt ook gevist in de ondiepere delen van de kustzone als de weersomstandigheden dit toelaten.

Bij deze vorm van visserij worden kortere netten gebruikt dan in de SK visserij. Doorgaans niet meer dan enkele honderden meters. Het gebruik van monofilament (nylon) netwerk is niet toegestaan.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is naar voren gekomen dat de drijfnetvisserij in de riviermonden soms tot schade leidt aan de fuikopstellingen aldaar. Aangegeven is dat de drijfnetvisserij afstand zouden moeten houden tot de fuikopstellingen. Ook is waargenomen dat er in Coronie een aantal zeer grote BV boten werkzaam zijn. Deze vaartuigen zijn in feite van dezelfde omvang als de SK boten. Deze ontwikkeling zou ertoe kunnen leiden dat de feitelijke SK vloot groeit onder het mom van BV visserij.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De maximale lengte van vaartuigen waarvoor een BV vergunning kan worden verleend wordt gesteld op 12 meter.

- **BELEIDSMAATREGEL**

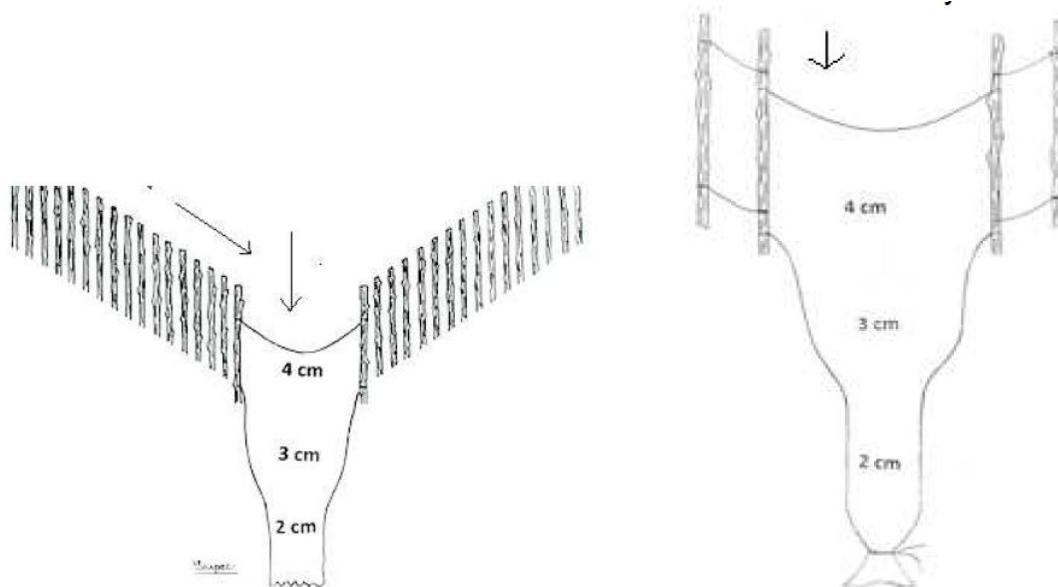
Het maximaal aantal BV drijfnet vergunningen wordt vastgesteld op 75 vergunningen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De maximale netlengte voor BV drijfnetvisserij wordt vastgesteld op 500 meter.

5.10 Fuikvisserij BV

De fuikvisserij wordt bedreven in de monden van de Suriname-, de Corantijn-, en de Coppename rivier. Met de fuikopstellingen wordt gevist op garnalen (seabob en witi bere (*Nematopalaemon schmitti*) en op vis. Er wordt in Suriname onderscheid gemaakt tussen de Chinese seine visserij en de Jagi Jagi visserij. Het verschil is dat bij de Jagi Jagi visserij paalopstellingen worden geplaatst in een V-vorm die de vis naar de fuiken toe geleiden (zie figuur 15). Bij de Jagi Jagi visserij wacht de visser aan het achtereind van het fuiknet op vissen die in het net zijn beland. Met een stok met een haak worden de vissen die passeren uit het net gepakt. De vis die wordt gevangen is onder meer koepila. De visser blijft gedurende 4-6 uur op het water. Verschillende Jagi-Jagi stands worden aan elkaar geschakeld geplaatst in de rivier. Elke vergunninghouder heeft zijn of haar eigen plaats. Sommige vergunninghouders beschikken over meerdere vergunningen en kunnen dus kiezen waar ze vissen.

Figuur 15. Fuikopstelling van Jagi jagi (links) en Chines seine (rechts). (Bron Onderdirectoraat Visserij.)

De vissers die in de monding van de grote rivieren de fuikvisserij op garnalen uitoefenen plaatsen dagelijks, meerdere fuiken op meerdere locaties in het vangstgebied. De gemiddelde dagvangsten per fuik bestaan uit drie tot vijf kilo garnalen en het dubbele van het garnalengewicht aan diverse soorten van kleine gladvissen en schubvisjes. De garnalen en de visjes worden door de huisgenoten van de visser verwerkt tot respectievelijk gedroogd gepelde garnalen en tri.

Behalve op de modderbanken in de rivier worden de fuiken in de Suriname rivier ook uitgezet nabij de monding van sluiscreken van de oude plantages.

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is (in Boskamp) aangegeven dat er veel meer fuiken zijn geplaatst dan er vergunningen zijn uitgegeven. Het aantal vergunningen bedraagt ca. 30 terwijl het aantal fuiken in de riviermonding is geplaatst wel 60 tot 80 is. Dit wordt veroorzaakt door het gebrek aan een effectieve controle. Het gevolg is dat de fuiken bijna van oever tot oever worden geplaatst. Het effect van de vele fuiken is ook dat er aanslibbing plaatsvindt waardoor het water ondieper wordt. Met betrekking tot de vangsten wordt in Boskamp aangegeven dat deze duidelijk zijn teruggelopen. Dit betreft echter meer de schubvis vangsten dan de vangsten van gladvissen. In Nickerie wordt m.b.t. de Jagi Jagi aangegeven dat de vangsten van Bangamary en botervis zijn teruggelopen, maar dat de vangsten van Kandratiki zijn toegenomen. Ook wordt aangegeven dat het net goed onderhouden moet worden. Is het net goed dan vang je ook vis. Doordat bij de jagi-jagi visserij alleen de grotere vissen worden gevangen, terwijl de kleinere vis wordt doorgelaten is dit volgens de vissers een selectieve en duurzame vorm van visserij.

- **BELEIDSMAATREGEL**

De maximale lengte van de palenrijen van jagi-jagi fuiken wordt door het onderdirectoraat Visserij per gebied vastgesteld. Dit maximum lengte van de palenrijen zal kunnen variëren tussen 100 en 200 meter. Ook wat betreft de breedte van de voorzijde en de achterzijde waar het net is gespannen zullen beperkende maatregelen gesteld worden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Meer intensieve controle zal plaatsvinden m.b.t. de naleving van vergunningen en vergunningsvoorwaarden.

- **BELEIDSMAATREGEL**

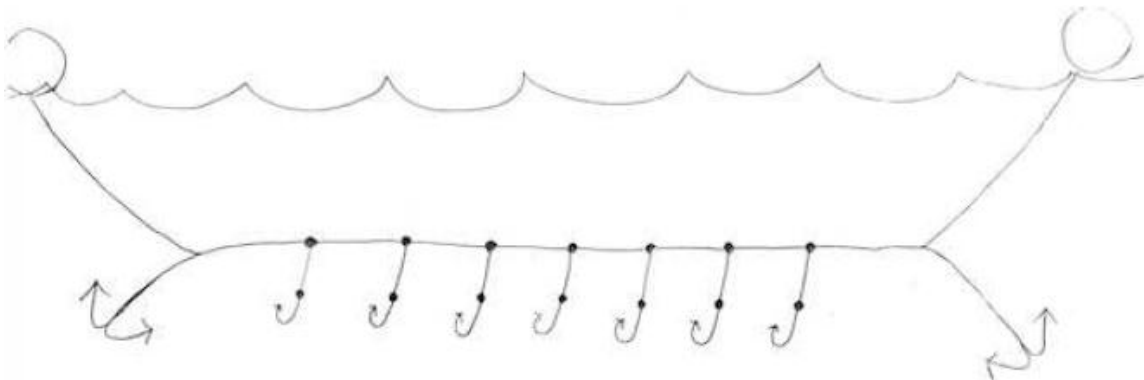
Nieuwe vergunningen voor fuikenvisserij zullen uitsluitend in samenspraak van de lokale visserij organisatie met de visserijdienst worden uitgegeven.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Voor elk visgebied zal het maximaal aantal rijen fuiken worden vastgesteld.

5.11 Lijnvisserij BV

Bij de lijnvisserij wordt gevestig met een beuglijn waaraan met zijlijnen haken zijn bevestigd. De haken worden van aas voorzien waarna de lijn wordt uitgezet en verankerd (zie figuur 16.). Met de beuglijn worden onder met name gladvissen gevangen.

Figuur 16. Schematische voorstelling van een beuglijn. (Bron: Onderdirectoraat Visserij.)

Consultatie en analyse

Tijdens de consultaties is niet naar voren gekomen dat er m.b.t. de lijnvisserij zaken spelen die de aandacht vragen.

6. Besluitvorming en participatie

6.1 Raad van Overleg voor de Zeevisserij

De Raad van Overleg voor de Zeevisserij is een bij wet ingestelde adviesraad inzake het visserijbeleid van Suriname (Artikel 26 van de Zeevisserijwet). De Raad kan de Minister zowel gevraagd als ongevraagd van advies dienen. De Raad bestaat uit 7 leden. De Directeur van het Ministerie van LVV, (of zijn plaatsvervanger), de Directeur van MAS en een vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie vertegenwoordigen de overheid. Namens de sector hebben een vertegenwoordiger van de garnalentrailers, een vertegenwoordiger van de vistrailers, een vertegenwoordiger van de kustvissers en een vertegenwoordiger van de visverwerkende industrie zitting in de Raad. De zittingsperiode van vertegenwoordigers van de visserijsector is drie jaren.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het Onderdirectoraat Visserij zal het initiatief nemen om de Raad van Overleg voor de Zeevisserij regelmatig (maandelijks) bijeen te roepen.

6.2 Visserij organisaties

De Surinaamse visserijsector kent momenteel meerdere actieve visserij-organisaties die de belangen van hun leden vertegenwoordigen.

De Surinam Seafood Association (SSA) is een overkoepelende vereniging bestaande uit vertegenwoordigers van verschillende belangenorganisaties binnen de visserijsector. De SSA vertegenwoordigt alle industriële schepen en verwerkingsbedrijven. Het bestuur van de SSA bestaat uit een vertegenwoordiger uit de seabobsector, een vertegenwoordiger uit de vistrailsector, een vertegenwoordiger van de verwerkingsbedrijven en twee vertegenwoordigers uit de zeegarnalensector. Het Visserscollectief (VC), dat de artisanale visserijsector vertegenwoordigt, heeft twee vertegenwoordigers in de SSA. Het Visserscollectief (VC) vertegenwoordigt de belangen van de artisanale sector. Bij het VC zijn met name vissers uit Commewijne aangesloten. Met betrekking tot de artisanale visserij kan geconcludeerd worden dat de organisatiegraad van de vissers momenteel erg laag is. In het verleden waren ook in Nickerie en Coronie verenigingen van vissers actief, maar de activiteiten van deze verenigingen zijn beëindigd of staan op een zeer laag pitje. Naast de SSA en het VC bestaan er vissersorganisaties in Coronie (VISCO) en Galibi.

Tijdens de consultaties is naar voren gekomen dat veel vissers van mening waren dat hun stem te weinig werd gehoord maar ook dat dit voor een belangrijk deel te wijten is aan het feit dat ze niet georganiseerd zijn. Tijdens de consultaties werden de vissers dan ook door het Onderdirectoraat Visserij opgeroepen om zich beter te organiseren. Zowel in Boskamp, Coronie als Nickerie is inmiddels sprake van initiatieven om een nieuwe vereniging op te richten of om de oude verenigingen nieuw leven in te blazen.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Het Onderdirectoraat Visserij zal initiatieven ondersteunen om de organisatiegraad van vissers te verhogen.

7. Monitoring, Controle en Surveillance (MCS)

De controlehulpmiddelen van de Marine omvatten:

- Drie Rodman 101 patrouilleschepen van 30 m, negen bemanningsleden en een operationeel bereik van 870 mijl tegen 27 knopen;
- Vijf Rodman 55 schepen van 16,5m, zeven bemanningsleden en een operationeel bereik van 500 mijl tegen 35 knopen;
- Twee kleine open glasvezelboten met 40 hp motoren voor rivierpatrouilles;
- Een stalen zeepatrouilleschip van 40 m; en
- Een opblaasbare harde zeeboot met een 75 pk buitenboord motor.

Patrouilles worden tot op ca. 60 zeemijl van de kust uitgevoerd. Er is geen regelmatige bewaking van de Surinaamse visserijzone vanuit de lucht. De Marine streeft naar twee patrouilles per maand gedurende 3-5 dagen, maar wegens financiële beperkingen op operationele kosten wordt vaak één patrouille per maand uitgevoerd. Na de voltooiing van elke patrouilleactiviteit wordt een patrouillerapport opgesteld.

Wegens deze financiële beperkingen op patrouilles hebben de bedrijven die seabob vangen en verwerken vissersboten ter beschikking van de Marine gesteld om patrouilles uit te voeren. Hierbij betalen de bedrijven alle gebruikskosten en leveren de kapitein en de hoofdwerktuigkundige en de Marine levert het inspectiepersoneel.

Er konden in de afgelopen jaren een aantal knelpunten met betrekking de visserijcontrole op zee geconstateerd worden:

- De patrouilles van de Marine kunnen nooit alleen specifiek voor de visserij gebruikt worden, gezien de andere verplichtingen en verantwoordelijkheden van de Marine;
- De werkrelaties tussen de Marine en het Visserijdepartement is niet formeel vastgelegd;
- Er bestaat momenteel geen plan van aanpak met betrekking tot de visserijcontrole in Surinaamse wateren;
- Doordat de patrouilles niet de gehele visserijzone beslaan, bestaat er weinig controle op de industriële visserij;
- De autoriteiten worden onvoldoende ingelicht (per radio, fax of email over aankomst en en vertrek in of uit de Surinaamse visserijzone. Dit, terwijl de wet voorschrijft dat alle buitenlandse schepen MAS moeten inlichten over aankomst/vertrek, wordt deze informatie door vissersvaartuigen niet routinematig doorgegeven aan de Marine wegens slechte communicatieverbindingen met MAS.

Gelet op deze knelpunten heeft de Minister van Binnenlandse Zaken ad interim op donderdag 5 april 2012, de Commissie ter Operationalisering van de Kustwacht', ingesteld. De commissie heeft een 4-tal opdrachten meegekregen. Deze zijn:

1. Het doen van voorstellen met betrekking tot de opzet van de Kustwacht met inbegrip van de benodigde concept-regelgeving.
2. Voorstellen te doen met betrekking tot aanvullende materiele, infrastructurele en personele voorzieningen ten behoeve van de Kustwacht op korte termijn, middellange en lange termijn.

3. Het coördineren van de kustwachtoperaties die vooruitlopend op de formele instelling van de Kustwacht zullen worden uitgevoerd, een en ander in samenwerking met andere belanghebbende actoren.
4. Het consulteren van de departementen en organisaties die in de toekomstige Kustwachtorganisatie zullen deelnemen.

Vooruitlopend op de instelling van een Kustwacht heeft de Raad van Ministers in oktober 2012 opdracht gegeven om 3 nieuwe inspectievaartuigen aan te schaffen. Het gaat om twee boten met een lengte van 22 meter en een bemanning van acht man en een boot van 32 meter met een bemanning van tien personen. De vaartuigen konden in relatief korte tijd geleverd worden. Verwacht wordt dat de vaartuigen in het najaar van 2013 operationeel zullen zijn.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Er zal een plan van aanpak met betrekking tot de visserijcontrole in Surinaamse wateren worden opgesteld. De visserijcontrole zal na de ingebruikname van de nieuwe inspectievaartuigen van de Kustwacht sterk worden geïntensiveerd.

8. Visserijonderzoek

De afdeling Statistiek en Onderzoek van het Onderdirectoraat Visserij is belast met de opname en registratie van de vangsten, de uitvoering van waarnemersreizen aan boord van vissersvaartuigen en de uitvoering van visserij onderzoek. Het systeem van vangstregistratie voor zowel de industrie- als de artisanale vloot is in paragraaf 4.1 beschreven. De waarnemers reizen wordt uitgevoerd door medewerkers van de afdeling. De resultaten van deze reizen worden op het Onderdirectoraat Visserij ingevoerd in Excel spreadsheets.

Naast deze taken is de afdeling belast met de uitvoering van onderzoeksprojecten. Zo is bijvoorbeeld in 2002 in samenwerking met WWF een onderzoek uitgevoerd naar de vangsten in de Njawarie-visserij. Tot enkele jaren geleden werd door de afdeling ook wekelijks garnalenmonsters bij SAIL en Sujafi genomen en werd het geslacht van de garnalen bepaald en de carapaxlengte gemeten. Met deze gegevens werden analyses van het garnalenbestand uitgevoerd (Charlier & Babb-Echteld, 1997).

Momenteel is de afdeling Onderzoek betrokken bij het FAO project "Reduction of Environmental Impact from Tropical Shrimp Trawling, through the Introduction of By-catch Reduction Technologies and Change of Management". Het algemene doel van dit project is de vermindering van de ecosysteem effecten van de tropische garnalenvisserij. Het project is onder meer gericht op de minimalisatie van ongewenste bijvangsten (waaronder bijvoorbeeld ook schildpadden) en de vermindering van de effecten op bodem habitats.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Met ingang van 2014 zal wederom jaarlijks een onderzoeksprogramma worden opgesteld.

Onderzoek naar het potentieel van de Surinaamse visbestanden zal een hoofdonderdeel van het uit te voeren onderzoek vormen.

9. Regionale samenwerking

Suriname is een actief lid van de in 2003 opgerichte Caribbean Regional Fisheries Mechanism (CRFM). De missie van CRFM is "To promote and facilitate the responsible utilization of the region's fisheries and other aquatic resources for the economic and social benefits of the current and future population of the region". De Raad van Ministers van CRFM is de hoogste instantie binnen de CRFM en Suriname is in deze Council of Ministers vertegenwoordigd door de Minister van LVV. Een van de taken van de Council of Ministers is het promoten van duurzaam gebruik en ontwikkeling van de gedeelde, sterk migrerende aquatische hulpbronnen van de Caribische Regio door de verantwoordelijkheid te nemen over deze hulpbronnen en door samenwerking met bevoegde organisaties. Onder de CRFM zijn een aantal visserijwerkgroepen actief. Deze houden zich bezig met samenwerking met betrekking onderzoek, dataverzameling en bestandsschattingen van de in de regio aanwezige visbestanden. Zo zijn er de *Conch and Lobster Resource Working Group (CLWG)*, de *Small Coastal Pelagic Fish Resource Working Group (SCPWG)*, de *Reef and Slope Fish Resource Working Group (RSWG)*, de *Working Group on Data, Methods and Training (DMTWG)*, de *Shrimp and Groundfish Working Group (SGWG)* en de *Large Pelagic Fish Resource Working Group (LPWG)*. Medewerkers van de afdeling Statistiek en Onderzoek van het Onderdirectoraat Visserij nemen actief deel aan de vergaderingen van laatste twee, de LPWG en de SWGW.

Binnen de CRFM wordt een discussie gevoerd over het ontwikkelen van een meer regionale vorm van visserijbeheer door een regionale visserij organisatie (RFO). De instelling van een RFO impliceert echter dat ook nationale bevoegdheden worden overgedragen aan een dergelijke organisatie. Tot op heden heeft de discussie niet geleid tot overeenstemming met betrekking tot dit laatste.

Suriname is ook lid van de Western Central Atlantic Fishery Commission (WECAFC). Deze commissie is in 1973 ingesteld teneinde lidstaten te assisteren bij de ontwikkeling en implementatie van visserij beleid in de Western Central Atlantic.

Daarnaast zijn medewerkers van het Onderdirectoraat Visserij betrokken bij projecten ter bescherming van de zogenaamde Large Marine Ecosystems (LME). De Surinaamse visserijzone maakt deel uit van het "North Brazil Shelf Large Marine Ecosystem". Deze LME grenst aan de Caribbean Large Marine Ecosystem (CLME)(zie figuur 17.). Met betrekking tot de CLME is het Caribbean Large Marine Ecosystem Project ingesteld waaraan Suriname deelneemt. In 2012 is in dit kader een rapport geschreven met betrekking tot de ecosystemebenadering in het visserijbeheer van Suriname (Bagwandin, 2012).

Figuur 17. Kaart van de Carribean Large Marine Ecosystem en de North Brazil Shelf Large Marine Ecosystem.

Suriname neemt ook deel aan de Global Environment Facility (GEF). Door GEF wordt een project gefinancierd ("The Suriname Coastal Protected Area Management") dat gericht is op de bevordering van de bescherming van de biodiversiteit door de verbetering van het management van beschermde gebieden langst de west kust van Suriname.

Zoals in paragraaf 5.1 is beschreven is Suriname sinds 1 november 2011 ook een samenwerkende lidstaat (Cooperating Non-Contracting Party) van de Internationale Commissie voor de Instandhouding van Atlantische Tonijn (ICCAT). Sindsdien is Suriname actief betrokken bij het beheer van de zogenaamde "highly migatory species" in de Caribische regio.

- **BELEIDSMAATREGEL**

Suriname zal zich blijven inspannen om in samenwerking met regionale en internationale visserijorganisaties te streven naar een duurzame bescherming en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van Suriname.

10. Planperiode en evaluatie

Dit managementplan heeft een looptijd van 5 jaar (2014 – 2018). In 2016 zal een tussentijdse evaluatie plaatsvinden. Het managementplan zal tussentijds worden aangepast indien de uitkomsten van de evaluatie daartoe aanleiding geven.

In 2018 zal een tweede evaluatie van het in het plan beschreven beleid plaatsvinden. Bij zowel de evaluatie in 2016 als de evaluatie in 2018 zullen bij de visserij betrokken stakeholders betrokken worden.

Op basis van de resultaten van de evaluatie in 2018 zal een nieuw visserijmanagement plan worden opgesteld.

11. Overzicht beleidsmaatregelen

ALGEMEEN VISSERIJBELEID

Vergunningenbeleid

Het maximum aantal vergunningen voor alle visserij categorieën worden in de Beschikking 2014 vastgesteld voor de looptijd van het Visserij Management Plan 2014-2018.

Het Onderdirectoraat Visserij zal voortaan jaarlijks nummerplaten (of stickers) verstrekken met een uniek vergunning nummer. Door elk jaar de kleur van de nummerplaat of sticker te variëren kan voorkomen worden dat gevist wordt onder een vergunning nummer dat niet meer bestaat.

Voor de BV boten wordt een maximale lengte van 12 meter vastgesteld. Voor grotere vaartuigen dient een SK nummer aangevraagd te worden.

Aanlandingsplicht

Voor alle SK boten wordt met ingang van 1 juli 2014 een VMS verplichting ingevoerd. Hierdoor kan beter gecontroleerd worden of deze vaartuigen aan de aanlandingsplicht voldoen.

Visserij zones

Er wordt aan de hand van coördinaten langst de kust een grenslijn vastgesteld tussen de binnenwateren en de visserijzone. Voor de SK vloot zal gelden dat deze uitsluitend in de visserijzone zal mogen opereren.

VMS systeem

Voor alle in Surinaamse wateren vissende vaartuigen (inclusief Venezolaanse boten en SK boten) wordt in de vergunning een VMS verplichting vastgelegd. Met ingang van 1 juli 2014 worden geen vergunningen verleend voor vaartuigen die niet over een werkend VMS systeem, dat kan worden uitgelezen door de Surinaamse VMS controle dienst, beschikken.

BELEIDSMAATREGELEN PER VISSERIJCATEGORIE

Grote pelagische lijnvisserij (o.a. tonijnen)

Bij de aanvoer van grote pelagische vissen dienen alle vissen tot op soortniveau geregistreerd te worden. De aanvoer van beschermde haaisoorten is verboden. Van onbekende soorten dient de bemanning een foto te nemen alvorens de kop of staart van de vis wordt verwijderd.

Lijnvisserij (snapper en makreel)

Het verdrag met Venezuela zal worden hernieuwd.

Buitenlandse (Venezolaanse) vaartuigen die betrapt worden op het zonder vergunning vissen in Surinaamse wateren worden (zoals voorgesteld door de iuu regels) op een zwarte lijst geplaatst.

Bodemtrawvisserij grote zeegarnalen

Het aantal vergunningen voor de visserij op grote zeegarnalen wordt voor de duur van dit managementplan vastgelegd op 25 vergunningen. Het aantal vergunningen voor de visserij op grote diepzee garnalen wordt vastgelegd op 4 vergunningen. Uitsluitend indien uit onderzoek (van CPUE gegevens) blijkt dat de garnalenbestanden zich hebben hersteld tot het oorspronkelijke niveau zal het aantal vergunningen weer kunnen toenemen.

De garnalensector zal verschillende BRD's (met name Nordmore Grid) testen. In 2016 zal de BRD die als het meest effectief naar voren komt worden geïmplementeerd.

Seabob bodemtrawvisserij

Het aantal vergunningen voor de visserij op seabob-garnalen wordt voor de duur van dit managementplan vastgelegd op 22 vergunningen.

In het kader van het "Seabob Research and Development Plan" en gemonitord door de Seabob Working Group zal de industriële seabobsector verschillende BRD's (met name Nordmore Grid) testen. In 2016 zal de BRD die als het meest effectief naar voren komt worden geïmplementeerd.

Bodemtrawvisserij (demersale vissoorten)

Het aantal vergunningen voor de vistrawvisserij wordt vastgelegd op maximaal 23 vergunningen.

Het maximale motorvermogen van 500 pk wordt met ingang van 1 januari 2019 strikt gehandhaafd.

Aangezien controle op het maximale motorvermogen technisch gecompliceerd is wordt de maximale lengte voor vervangende vaartuigen vastgesteld op 32 meter.

Het gebruik van een TED in de vistrawvisserij zal met ingang van 1 januari 2017 verplicht gesteld worden. De sector krijgt daarmee enkele jaren de tijd om een werkbare flexibele TED te ontwikkelen.

Drijfnetvisserij SK

Er wordt aan de hand van coördinaten een grenslijn vastgesteld tussen de binnenwateren en de visserijzone. Voor de gehele SK vloot zal gelden dat deze uitsluitend in de visserijzone zal mogen opereren en niet in de binnenwateren (riviermonden).

Voor alle SK boten wordt met ingang van 1 juli 2014 een VMS verplichting ingevoerd.

Met ingang van 1 januari 2014 is het uitsluitend toegestaan binnen de 4 vadem dieptelijn te vissen met netten met een minimummaaswijdte van 8 duim in het gehele net. Vanaf de 4 vadem dieptelijn blijft het toegestaan dat 30 % van het net bestaat uit netwerk van minimaal 5 duim. De 4 vadem dieptelijn zal aan de hand van coördinaten als VMS lijn worden vastgelegd.

Voor de aanvoer van vis door de SK vloot zal een verplichting tot het invullen van een logboekformulier in de vergunningsvoorwaarden worden opgenomen.

Njawarievissersrij SK (schutbank)

De Njawarie- of schutbankvisserij zal in de komende jaren worden teruggebracht. In 2015 zullen nog maximaal 10 vergunningen worden verleend. Na consultatie met het Visserscollectief zal besluitvorming over een (eventuele) verdere reductie plaatsvinden.

De maximale netlengte in deze visserij wordt gesteld op 200 meter en men mag slechts 1 net gebruiken.

Drijfnetvisserij Bangamary SK

De Bangamary visserij zal worden teruggebracht. In 2015 worden nog maximaal 20 vergunningen verleend. Na consultatie met het Visserscollectief zal besluitvorming over een (eventuele) verdere reductie plaatsvinden.

De maximale netlengte in de Bangamary visserij wordt teruggebracht tot 1000 meter.

De vergunning zal uitsluitend verleend worden aan vaartuigen met een lengte van maximaal 12 meter.

Binnenvisserij BV

De maximale lengte van vaartuigen waarvoor een BV vergunning kan worden verleend wordt gesteld op 12 meter.

Het maximale aantal BV drijfnet vergunningen wordt vastgesteld op 75 vergunningen.

De maximale netlengte voor BV drijfnetvisserij in de binnenwateren wordt vastgesteld op 500 meter.

Fuikenvisserij

De maximale lengte van de palenrijen van jagi-jagi fuiken wordt door het onderdirectoraat Visserij per gebied vastgesteld. Dit maximum lengte van de palenrijen zal kunnen variëren tussen 100 en 200 meter. Ook wat betreft de breedte van de voorzijde en de achterzijde waar het net is gespannen zullen beperkende maatregelen gesteld worden.

Meer intensieve controle zal plaatsvinden m.b.t. de naleving van vergunningen en vergunningsvoorwaarden.

Nieuwe vergunningen zullen uitsluitend in samenspraak met de lokale visserij organisatie worden uitgegeven.

Voor elk visgebied zal het maximaal aantal rijen fuiken worden vastgesteld.

BESLUITVORMING EN PARTICIPATIE

Raad van Overleg voor de Zeevisserij

Het Onderdirectoraat Visserij zal het initiatief nemen om de Raad van Overleg voor de Zeevisserij op reguliere basis bijeen te roepen.

Visserijorganisaties

Het Onderdirectoraat Visserij zal initiatieven om de organisatiegraad van vissers te verhogen ondersteunen.

MONITORING, CONTROLE EN SURVEILLANCE (MCS)

Er zal een plan van aanpak met betrekking tot de visserijcontrole in Surinaamse wateren worden opgesteld. De visserijcontrole zal na de ingebruikname van de nieuwe inspectievaartuigen van de Kustwacht sterk worden geïntensiveerd.

VISSERIJONDERZOEK

Met ingang van 2014 zal wederom jaarlijks een onderzoeksprogramma worden opgesteld. Onderzoek naar het potentieel van de Surinaamse visbestanden zal een hoofdonderdeel van het uit te voeren onderzoek vormen.

REGIONALE SAMENWERKING

Suriname zal zich blijven inspannen om in samenwerking met regionale en internationale visserijorganisaties te streven naar een duurzame bescherming en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van Suriname.

12. Literatuur

- Anon (2010) Visserij management plan voor Suriname: de seabobgarnalen (*Xiphopenaeus kroyeri*) visserij 2010 –2015. Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij -Onderdirectoraat Visserij. 22p.
- Bagwandin, H., 2012. Sustainable Management of the Shared Marine Resources of the Caribbean Large Marine Ecosystem (CLME) and Adjacent Regions. The Ecosystem Approach to Fisheries / Baseline Report Suriname, 2012.
- Charlier, P. (2000): Draft fisheries management plan for Suriname. Fisheries Department. Ministry of Agriculture, Animal Husbandry and Fisheries. Paramaribo – Suriname.
- Charlier, P. 2001. REPORT OF A NATIONAL WORKSHOP ON FISHERIES. MANAGEMENT IN SURINAME. Paramaribo, Suriname. 21 - 22 June 2000.
- FAO, 1997. FAO Fisheries Report No. 600. FIRM/R600. ISSN 0429-9337. WESTERN CENTRAL ATLANTIC FISHERY COMMISSION
- FAO (2003), TECHNICAL GUIDELINES FOR RESPONSIBLE FISHERIES 4 Suppl. 2: Fisheries management; the Ecosystem Approach to fisheries
- FAO (2003) Fisheries technical paper 443: The ecosystem approach to fisheries
- FAO (2003), The ecosystem approach to fisheries, FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries -No.4,Suppl.2, FAO.
- FAO (2004), The State of World Fisheries and Aquaculture, State of World Fisheries and Aquaculture, FAO.
- Hvingel, C. & T. Thangstad, 2012. The Norwegian fishery for northern shrimp (*Pandalus borealis*) in the Barents Sea and round Svalbard 1970-2012. NAFO SCR Doc. 12/51.
- ICES (2004), Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management and Advisory, Committee on Ecosystems, Vol. 1 of ICES Advice, ICES.
- Macfadyen, G., 2001. Begeleiding van ontwikkelingslanden bij de naleving van de implementatie van verordening 1005/2008 over illegale, ongemelde en ongereguleerde (IOO) visserij. EuropeAid/129609/C/SER/Multi. Landevaluatie rapport Suriname.
- Mahon, R. 2000. Review of data collection and management systems of the marine fisheries in Suriname. CARICOM Fishery Report. Funded by the Commission of the European Union under Lomé IV - Project No. 7: ACP: RPR: 385. CARICOM Fisheries Unit, Belize City, Belize. July 2000. 52pp.
- Pauly, D., Christensen, V., Dalsgaard, J., Froese, R. and Torres, F. (1998), 'Fishing down marine food webs', Science 279(5352), 860-863.
- Silva, C.N.S., M.K. Broadhurst, A. Schwingel, J.H. Dias, A.P. Cattani & H.L. Spach. 2011. Refining a Nordmøre-grid for a Brazilian artisanal penaeidtrawl fishery. Fish. Res., 109: 168-178.

Silva, C.N.S., Broadhurst, M.K., Dias, J.H., Cattani, A.P., and Spach, H.L., (2012) The effects of Nordmore-grid bar spacings on catches in a Brazilian artisanal shrimp fishery. *Fisheries Research* vol. 127-128, pp. 188-193.

Southall T., Pfeiffer N., Singh-Renton S. & Gill M. (2011) MSC sustainable fisheries certification Suriname Atlantic Seabob shrimp. Final Report. Food Certification International Ltd. 205 pp.